

norsk

Nr. 7/8

FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Facit 1959

Specialkatalog över de nordiska ländernas frimärken. **336 sidor.** Elegant utstyrsel och enligt samstämmiga uppgifter den katalog, som visar de mest korrekta priserna.

Ni vill väl veta vad Edra frimärken är värda? Köp då Facit 1959, som ger Eder fler upplysningar än Ni kunnat tänka Eder!

Vi citera ur N.F.T. september 1959: «Katalogen har som vanlig et tiltalende utstyr, gode klisjéer, pent trykk og godt papir. Den er uten tvil vår fornemste spesialkatalog over skandinaviske frimerker.»

Facit kostar i Norge inklusive omsättningstvgift **n.kr. 12.40** och tillhandahålles av bok- och frimärkshandlare med Wennergren-Cappelen A/S, Oslo, som hovedforhandler.

Förlag:

FRIMÄRKSHUSET A/B — STOCKHOLM

ATTRÅVERDIGE FRIMERKER

TYSKLAND:

- AFA nr. 443/46, 1930, IPOSTA-blokk,
ubr.: Kr. 100,00, br.: Kr. 120,00.
» » 503/506, 1933, NOTHILFE-blokk,
ubr.: Kr. 300,00, brukt på origi-
nalfloyet brev Hamburg-Calcutta,
kr. 250,00.
» » 571/74, OSTROPA-blokk, 1935,
ubr.: Kr. 75,00, br.: Kr. 90,00.

Forøvrig meget godt lager av tyske frimerker. Vennligst send meg Deres mankoliste.

FORENTE STATER (USA):

- 1893, *Columbus*, sett til 50 c. med alle nyan-
anser (15), ubr. kr. 300,00
Columbus 2 dol., ubrukt ... » 300,00
1904, *Louisiana sett*, ubrukt » 190,00
—»— brukt » 60,00
1918, *Luftpost*, 3 verdier, ubr. . . » 100,00
—»— 3 verdier, brukt . . » 70,00
1923, —»— 3 verdier, brukt . . » 55,00
—»— 3 verdier, ubr. . . » 85,00
1933, *Zeppelin 50 c.* på fløyet brev » 75,00

Forøvrig meget godt lager av bedre frimerker fra USA. Vennligst send mankoliste.

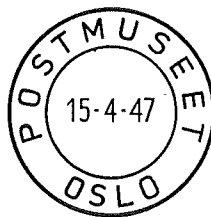
D. M. WOLFF (M. S. WILSON)

9, Jessel Mansions, Queen's Club Gardens,
LONDON W. 14 — England.

Korrespondanse: *Engelsk - tysk - fransk.*

«Europa — byttering for bedre merker». Minimumskrav kr. 0.75 pr. merke i sirkulasjonshettene. Referanser ønskes — engangsgebyr n.kr. 5.00 Postforseglet norsk kilovare 1954—58: 25 kr. + porto 4 kr.; to kilo: samme porto.

Odd Ertsaas - Sognsveien 85, Oslo.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15

Tirsdag » 10—15

Torsdag » 10—15

Fredag » 10—15

Billigere skand. merker.

Danmark 1851—1959 og Island 1875—1948, Afa fra 10 øre til 75 kr., pris vanligvis 60 % kat. Sverige 1858—1952 og Finnland 1866—1958, Facit fra 10 øre til 35 kr., pris vanl. 50 % kat. Alle i prima kvalitet. Forlang utvalg. Oppgi ref.

HARALD MUUR, Ekebergvn. 19 B II, Oslo.

KILOVARER

Godt utvalg i kilovarer fra mange land. Likeledes frimerkepakker etc. Prislister gratis.

MODERNE HOBBY

Boks 11 — Kjelsås — Oslo.

Forbundet og Tidsskriftet

har utgitt følgende:

Jellestad: Norske Skillingmerker	kr. 3.50
Odfjell: Sveriges frimerker	kr. 4.50
Ulleberg: ABC for frimerkesamlere	kr. 2.00
Helsak-katalogen	» 8.00
Norway No. 1 m/ blokken (hvorav Nytrykk av nr. 1)	» 10.00
Katalog Norwex	» 3.50

Alt inkl. porto — overalt i verden. Send penger med bestillingen — enten direkte — pr. postanvisning — postgiro 692 68 eller i ubrukte, kurserende frimerker.

Mangler De eldre nummer av NFT, lønner det seg å høre om de kan skaffes.

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Leiv A. Brecke, Torvgaten 1, Oslo.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

(UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND)

REDAKTØR (editor): BJØRN MELBYE — POSTBOKS 875 — OSLO

FORRETNINGSFØRER (manager): O.R.SAKFØRER LEIV A. BRECKE — TORVGT. 1 — OSLO

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement	}	Innenlands kr. 12,00 pr. år
(subscription)		Uten " " 15,00 " "

Annonseprisene er:	1/1 side (page)	kr. 150,00 pr. gang	(§ 21,50) — (sv. kr. 109,00) — (d. kr. 150,00) — (£ 7,10,—).
The Advertising	1/2 " " "	80,00 " " "	(" 11,50) — (" " 58,00) — (" " 80,00) — (" " 4,00,—).
Rates are	1/4 " " "	50,00 " " "	(" 7,25) — (" " 36,00) — (" " 50,00) — (" " 2,10,—).
	1/8 " " "	30,00 " " "	(" 4,30) — (" " 21,75) — (" " 30,00) — (" " 1,10,—).
	1/16 " " "	20,00 " " "	(" 2,95) — (" " 14,30) — (" " 20,00) — (" " 1,00,—).

Samlerannonser: (for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter) kr. 1,00 pr. linje, minimum kr. 5,00 (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita). Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet utkommer 11 ganger i året, den 15. i hver måned. Dobbeltnr. juli/august sendes ut 15. august.

Annonser må være forretningsførerens i hende senest den 1. i den måned bladet sendes ut.

Forbundets postgironummer er: 69268 — Bankgironummer er: F 8299 B/179

NR. 7-8	JULI/AUGUST 1959	18 ÅRG.
---------	------------------	---------

INNHold

Vandalisme?	89	Fisk og andre vannskapninger	103
Schleswig-Holstein	90	Filatelistisk frankering	105
Frimerker med rang og verdighet	91	Frimerker med autograf	106
Nederlands frimerker	92	Priser i Norgeskatalogen 1959	106
Fra alle 4 verdenshjørner	93	Filateli i Tsjekkoslovakia	107
Meddelelser fra Poststyret	99	Klubbreferater	108
Data omkring Norsk Feltpostkontor	100	Forfalskninger av «V»-overtrykk	112
Hvor bærer det hen?	101		

VANDALISME?

Det er min erfaring at etter hvert som man får mer og mer innsikt i filatelen, vil ens krav til frimerkenes kvalitet bli større og strengere. Man må riktignok da regne med å måtte betale priser som ligger over katalogenes noteringer, da disse som regel gjelder for merker av gjennomsnittskvalitet. Men man behøver på den annen side ikke å nære noen betenkeligheter med å betale godt, — for et sjeldent merke i prima kvalitet vil aldri miste sin verdi, tvertimot. En samler som kjøper mindre bra merker, selv om han får dem billig, kan imidlertid ikke ha noe håp om å få pengene igjen. Dette forhold bør gjøres klart for alle samlere på et så tidlig tidspunkt som mulig, og her har klubbene og tidsskriftet en av sine store oppgaver.

De defekter som et merke kan ha, er mange, men de kan stort sett deles i to grupper:

1) De skavanker merket kan bli påført under trykningen og frem til det tidspunkt da det kommer i hendene på en samler. Med andre ord ting som en samler ikke har herredømme over. Det kan være feil i papiret, skjev sentrering eller litt hård avstempling.

2) Til denne gruppen hører mange vanlige skader, f. eks. tynnslitte merker på grunn av uforsiktig fjerning av papir og hengsler, brekk i papiret, svake hjørner og tagger osv. *Felles for alle disse defekter er imidlertid at de er påført merket av en eller flere samlere.* Det er forståelig at nybegynnere og spesielt yngre samlere kan komme til å ødelegge et frimerke,

men det skjer som regel på grunn av ukyn-
dighet og uvitenhet. Når det gjelder eldre,
erfarne samlere er skjodesløs behandling
av merker og andre filatelistika ikke bare
uforståelig, men helt utilgivelig. Og her
er vi ved poenget med denne artikkelen.
Jeg vil benytte anledningen til å rette en
advarsel til de mange samlere og såkalte
spesialister, som partout skal skrive og
notere all verdens opplysninger (helst på
baksiden) på merkene, fra katalognum-
mer, type, vannmerke og tagging til far-
ge og stempel osv. Jeg er fullt oppmerk-
som på at dette *kan* gjøres på en så skån-
som måte at merket ikke skades, dersom
man forsøker å fjerne det skrevne, men
det er ikke ofte å se det så fint gjort. Og
da er det meget bedre å la det være, spe-
sielt fordi det er helt overflødig å notere
noe som helst.

De fleste samlere er som oftest selv
i stand til å avgjøre hvilket merke det
dreier seg om i hvert tilfelle. Og dersom
man ikke er i stand til å avgjøre dette på
stående fot, blir man — hvis nummeret
er notert på baksiden — fratatt enhver
anledning til å få en smule erfaring i å
arbeide seg frem i en katalog til man kom-
mer til resultatet på egen hånd. Det er
nemlig bl. a. på denne måte en samler kva-
liferer seg til filatelist.

For det annet — hvem garanterer at
den noterte opplysning er korrekt når
merket har skiftet eier et par ganger? Og
noe som er nesten enda verre: Katalogenes
nummerering eller klassifisering av an-
gjeldende merke kan endres uten varsel
(kfr. Norgeskatalogen), slik at notatet
med tiden blir fullstendig meningsløst.

Vi har også en del samlere som bruker
å forsyne frimerkene med et eiermerke,
som oftest dreier det seg om vedkommen-
des initialer stemplet på baksiden av mer-
kene. Jeg kan ikke forstå at dette kan ha
noen hensikt. For en eventuell ny eier kan
det bare skape ergrelse, og alle frimerker
vil før eller siden komme på andre hen-
der, dersom de da ikke forsvinner på an-
nen måte før de kommer så langt. Spe-
sielt i de tilfelle hvor det til et slikt eier-
merke er brukt «ikke fargeekte» sverte,
kan man gå ut fra at merket er så godt
som verdiløst.

Det er noe helt annet med de merker og
tegn som brukes av eksperter, når det
dreier seg om reparerte og falske merker.
Slike frimerker blir neppe mindre verdi-

fulle enn de allerede er, fordi om de får
et ekspertstempel. Men jeg vil likevel sette
et spørsmål ved berettigelsen av garanti-
stempel når det gjelder ekte merker. Per-
sonlig foretrekker jeg frimerkene rene og
jomfruelige.

Men la oss heller vende tilbake til de
notater som blir skrevet bak på merkene,
som oftest med blyant, men ikke alltid så
svakt og med så bløt blyant at de kan
fjernest fullstendig. Dersom det er abso-
lutt nødvendig å notere seg noe vedrøren-
de et merke, vil jeg foreslå vedkommende
samler å benytte et tilskåret underlag,
stort eller lite, av papp eller papir, hvitt
eller farget. Her er mange muligheter for
å gjøre det så pent at samlingen får et
helt nytt utseende. Her kan man notere seg
alt man har lyst til om merket, på forsiden,
eller helst på baksiden av underlaget,
samtidig som dette er en av de mest skån-
somme måter man kan oppbevare frimer-
kene på. Underlaget festes nemlig i al-
bumet på samme måte som et frimerke,
og ved en eventuell flytting av merket fra
et album til et annet, behøver man ikke å
fjerne hengselen fra frimerket, bare fra
underlaget. Denne fremgangsmåte er spe-
sielt å anbefale for samlere av ubrukt, for
det kan vel ikke tenkes noe sørgeligere
syn enn et ubrukt merke med rester etter
6—8 hengsler. Denne idé (som for øvrig
hverken er min eller ny) overlates gratis
til alle samlere, — og jeg håper at den
må bli flittig benyttet.

Jeg vil slutte med en bønn til deg per-
sonlig: Notér aldri noe på et frimerke,
hverken med blekk eller blyant. I 99 pro-
sent av tilfellene vil det skade merket, og
det er ingen tjent med.

Det kunne imidlertid være av interesse
å høre hvilket syn en jury ved nasjonale
og internasjonale utstillinger har på pro-
blemet. Kan et merke regnes for å være
av prima kvalitet når det har blyantnote-
ringer eller andre merker på baksiden?

Eivind Wirsching.

Schleswig-Holstein.

I Mercury Stamp Journal, New York, 49, skrives om Schleswig-Holstein første utgave (hvilke kun var brukt i Holstein), at den ifølge offentlige papirer ble trukket tilbake fra salg i mars 1851 og gjort ugyldig etter 31. august 1851. Disse frimerker er i de senere år utbudt på auksjoner, det synes som om de er brukt sent i 1851 og endog i 1852 og godtatt som frankering av

post. Disse brev, delvis med høy frankering, endog 1 sh. i firblokk, er oftest kansellert med «3» (Altona) og noen få med «19» (Kiel). Vi har hatt anledning til å granske sådanne brev, og etter nøye studier av alle detaljer, er vi kommet til det resultat at disse brev er falske ved å sette ekte ubrukte frimerker på ekte brev uten frimerker og gi det et falsk stempel. Vi kom til denne vår mening etter et nøye studium og etter at tyske eksperter har gitt det sertifikat for ekthet. Falske «3» synes også å være benyttet til å stemple frimerker på brevstykker, hvilke i den senere tid er utbudt på auksjoner. Vi vil råde til at man er meget forsiktig når man anskaffer seg nr. 1 og 2 av Schleswig-Holstein på brev, selv om det følger med et garanti-sertifikat, og spesielt når det dreier seg om frimerker brukt etter 31. august 1851, da vi må gå ut fra at alle brev etter denne dato er falske, inntil det motsatte er bevist.

A. O.

Frimerker med rang og verdighet

Frimerkespråket minner noe om heraldikkens språk: Det tales om vannrette (vertikale) røde linjer, godt utnyttede billedflater, horisontale par og sjattert bakgrunn eller nettverks-bakgrunn. Ekspertene taler om størrelser, inndelinger og meget annet. Men selv om ens kjennskap til frimerkene innskrenker seg til albumer og konvolutter, og sjargongen for øvrig er ubegripelig, behøver man ikke å forstå mye av spillet før man er klar over at frimerkene, i likhet med visse bevegelser innen moderne kunst og litteratur, betinger ganske høye priser i våre dager. Intet steds merker man dette bedre enn hos Harmer's, de ledende filatelistiske auksjons-eksperter.

Det er et familieforetagende som ble grunnlagt for 40 år siden i Bond Street av Henry Revell Harmer, en frimerkehandler i London, som klart så behovet av en høyt kvalifisert auksjonsforretning.

Han gjorde en glimrende begynnelse. Hans første salg, som besto av 283 utvalg av krigsfrimerker, innbrakte £ 1 228 (om lag 25 000 kroner). I dag har Harmer-gruppen — som har forretninger i de strategiske sentrene London, New York og Sydney — en årlig omsetning på mer enn £ 1 000 000 (20 millioner kroner) ved sine auksjoner og underhåndssalg.

Mr. Cyril Harmer, sønn av firmaets grunnlegger, er sjef for kontoret i Bond Street. Han er i besittelse av en fremragende dyktighet og en avvæpnende friskhet: En ekspert som ikke er tørr og trettende.

Som eksempel på hvordan frimerkene stiger i pris, minnes han hvordan firmaet solgte det klas-

siske og ubrukte (postfriske) One Penny Mauritius fra 1857 for £ 2 500 (50 000 kroner) i 1935. I 1957 passherte merket atter gjennom hans hender for £ 4 500 (90 000 kroner).

Mr. Harmer mener at en av årsakene til at firmaet har et så solid marked, er at spekulantene tar dem alvorlig. Det gjør ham ondt når han må gi tilslaget på en samling som representerer et helt livs arbeide, til folk hvis eneste interesse er en lettvinns kapitalanbringelse, noe de kan få omsatt igjen hvor som helst. Londons prestisje i frimerkeverdenen blir garantert av auksjonsgebyret. Harmer's avgift på 15 prosent for samlinger på £ 100 (2 000 kroner) og derover, er betydelig lavere enn de tilsvarende gebyrer i New York og Paris, hvor kjøpere så vel som selgere må ut med gebyr, og hvor staten dertil beregner seg 10 prosent skatt.

En filatelist-auksjon foregår med den samme verdighet som en maleri-auksjon. Vi har Mr. Harmers ord for det — og auksjonarier har teften av slike ting — at ingen oppkjøpergruppe er i virksomhet rundt hans auksjonsbord. Før krigen var det annerledes. Men konkurransen fra både rike og middels samlere — og tilbudene kommer fra alle på denne side av jernteppet — ville gjøre en oppkjøper-trust temmelig virkingsløs.

Mr. Harmer anbefaler meget sterkt at nybegynnere burde overvære noen auksjonsforretninger før de begynner å kjøpe. Likeså tilskynder han dem til å spesialisere seg.

Engang var det så at samlere forsøkte å spesialisere seg på et helt lands merker, mens mange av dem i dag konsentrerer seg om en spesiell utgave, eller også det som man kaller tematiske samlinger: Broer, skip eller fugler.

Mr. Harmer ser på sin gjerning fra mange forskjellige synsvinkler. I det ene øyeblikket er han helt opptatt med hverdagsoppgaver — som å auksjonere, arrangere salg og kataloger, sortere samlinger, og «beskrivelser» av disse, noe som er en hel kunst for seg. Men så blir stemningen en annen, og han trollbinder deg med filateliens romantikk. Salget av den berømmelige Caspary-samlingen, en utstyking som har pågått i de siste tre årene, og som innbrakte en god del over £ 1 000 000 (20 000 000 kroner) står naturligvis fremdeles helt friskt og levende for ham.

Men en av de kjæreste historiene han har å fortelle er om en engelskmann av adelig ætt som i 1925 kom innom hans kontor, og som fra en pakke i avisepapir hentet frem en hel rekke helark av tidligere Kolonimerker. De var blitt stukket vekk i et skrivebord, og han tenkte seg at de kanskje kunne være verd noen få pund. Mr. Harmer omsatte dem for ham for £ 35 000 (700 000 kroner).

(Manchester Guardian.)

Nederlands frimerker.

Av Nick. J. van Dijk.

(Etter data fra «Speciale Catalogus 1959 - 18de Ed. - van de Nederlandse Vereniging van Postzegelhandelen - Postbus 111 - Den Haag - Nederland.)

(Forts. fra side 81.)

IV.

UTGAVE 1867.

I 1867 utkom Nederlands tredje serie, denne gang på 6 verdier. Portrett av Kong Willem III. Utkast og kobbergravyre av H. Nusser. Rammeutkast av J. Vürtheim. Uten vannmerke. Diverse tagginger. Platetrykk av Joh. Enschedé & Zonen i Haarlem.

- Nr. 7 — 5 cent blå.
- » 8 — 10 cent karmin.
- » 9 — 15 cent oransjebrun.
- » 10 — 20 cent mørkgrønn.
- » 11 — 25 cent mørkfiolett.
- » 12 — 50 cent gullfarge.

Plater.

Alle plater for denne utgaven er laget av J. M. van Kempen & Zonen i Voorschoten. Platene er mange og blir ikke nærmere beskrevet i katalogen. De første 24 plater var av dårlig kvalitet. Deretter begynte van Kempen med den galvanoplastiske merkefabrikasjon og brukte samme gravyre som før, men med nye verditall og brukte derfor 48 plater. De første 24 plater er derfor utelukkende type I. De siste 48 plater er alle i type II. Der forekommer altså intet ark med begge typer. Vi beskriver nå begge typene og henviser til avbildningene nedenfor:

- Type II — Stort «flagg» på 1-tallet og smal, rett fot. Høyre siden av 0-tallet og innerskygge former en vinkel. Brudd over 10-tallet.
- 15 cent — Type I — 5-tall med bredt «flagg», bred hals, stor krøll. 1-tallet med fot som i 10 cent type I.
- Type II — 5-tall med smalt «flagg», smal hals, liten krøll og 1-tallet med fot som 10 cent type II.
- 20 cent — Type I — Sirlig 2-tall, litt bakover med stor forskjell i tykkelse. 0-tallet med tung innerskygge. Punktum bak 20-tallet.
- Type II — Enkelt 2-tall, rettstående, jevntykk. 0-tallet med smal innerskygge.
- 25 cent — Type I — 2-tallet omtrent som 20 cent (I) og 5-tallet som 5 cent (I).
- Type II — 2-tallet omtrent som 20 cent (II) og 5-tallet som 5 cent (II).
- 50 cent — Type I — 5-tallet noenlunde som 5 cent type I. 0-tallet rundt.
- Type II — 5-tallet omtrent som 5 cent type II. 0-tallet smalere, mens ytterskyggen øverst til høyre begynner litt lavere.

Farge.

Alle verdier forekommer i forskjellige farge-nyanser, og verdien er noenlunde den samme.

Typenunterschiede von Nr. 7-12:

Type I	5	10	15	20	25	50
Type II	5	10	15	20	25	50

- 5 cent — Type I — Bred hals, bredt «flagg», stor krøll som hale, som stikker ut forover.
- Type II — Smal hals, tynt «flagg», liten krøll, som nesten ikke stikker ut. Brudd i randen over 5-tallet.
- 10 cent — Type I — Litet «flagg» på 1-tallet og bred fot med skjeve oppstående sider. Høyre innerside av 0-tallet og innerskygge går parallelt. Punktum bak 10-tallet.

Men dette gjelder ikke for 50 cent-merket på grunn av en særskilt fargebearbeidelse.

Et pent 50 cent-merke skal ha den rene gullfarge, og nyansene er mange.

Alle merker forekommer utagget og i andre farger, men disse er prøver.

Tagging.

I denne serien forekommer 5 forskjellige taggingsvarianter:

A. Kamtagging 12½ : 12.

- B. Kamtagging 10½ : 10¼.
 C. Kamtagging 13½.
 D. Linjetagging 14 kg (fintagget).
 E. Linjetagging 13¼ × 14 kg.

Tagging-skjemaet for alle verdier er følgende:

5 cent	Type I	tagget: A-C-D-E	(4)
	» II	tagget: A-B-C-D-E	(5)
10 cent	» I	tagget: A-B	(2)
	» II	tagget: A-B-C-D-E	(5)
15 cent	» I	tagget: A-B-C	(3)
	» II	tagget: B-C-D-E	(4)
20 cent	» I	tagget A	(1)
	» II	tagget: A-B-C-D-E	(5)
25 cent	» I	tagget: A	(1)
	» II	tagget: A-C-D	(3)
50 cent	» I	tagget: A	(1)
	» II	tagget: A-D	(2)

Videre er hele serien trykt på blålig papir, men bare i type II. Tagging-skjemaet for disse merker er:

5 cent	tagget D-E	(2)
10 cent	tagget D-E	(2)
15 cent	tagget B-D-E	(3)
20 cent	tagget B-D-E	(3)
25 cent	tagget D	(1)
50 cent	tagget D	(1)

Alle verdier forekommer også utagget og er alltid av type II, og noen brukte eksemplarer er kjent.

Utgivelsesdata: For 20, 25 og 50 cent fra 1. oktober 1867, — for 5, 10 og 15 cent etterat annen utgave var utsolgt.

Ugyldig til frankering fra 1. oktober 1879.

(Forts.)

Fra alle 4 verdenshjørner.

Norden:

ISLAND:

3. september 2 nye luftpostmerker i verdiene 3.50 kr. blå, og 4.05 kr. grønn, i anledning av at det i år er 40 år siden den første luftrute ble åpnet på Island. Merkene er trykt hos Thomas de la Rue & Co., Ltd., London, i ark à 50 merker. Offisiell førstedagskonvolutt fås mot erleggelse av 1 krone. 1 n.kr. = 3.53 isl.kr.

FINNLAND:

7. september en serie på 3 frimerker med tillegg. Tillegget går til tuberkulosens bekjempelse. Frankeringsverdiene er: 10, 20 og 30 mark, og tilleggene henholdsvis 2, 3 og 5 mark. Fargene er grønn, lys brun og blå. Opplag henholdsvis 500 000 for 10 + 2 mark og 400 000 for de to øvrige verdier. Motivene er: Prestekrave (*Chrysanthemum leucanthemum*), nøkleblomst (*Primula veris*) og blåklint (*Centaurea cyanus*).

SVERIGE:

6. juli 2 minnemerker i verdiene 15 øre og 1 krone i anledning av 100 års dagen for Verner von Heidenstams fødsel. Merkene er tegnet av kunstneren Stig Asberg, og graveringen er utført av Arne Wallhorn. 15 øre merket er rødt, 1 krone merket blågrått. Format for begge merkers vedkommende er 20,5 × 27,5 mm. Merkene er tilvirket i ruller à 100 stk. (2-sidig tagging). 15 øre fins også i hefter à 20 stk.

Verner von Heidenstam ble tildelt Nobelprisen i 1916. 100 års jubileet ble feiret på Övralid, det sted han tilbrakte de siste 15 år av sitt liv, og

hvor han også ligger begravd på det sted han selv valgte seg, med utsikt utover sagasjøen Vättern, som spilte så stor rolle i hans liv og diktning. (Fack, Stockholm.)

4. september, til *Domänverkets* 100 års dag, 2 minnemerker i verdiene 30 øre grønn og 1.40 kr. brun. Format: 20,5 × 27,25 mm. Merkene er tegnet av kunstneren Sven Ljungberg og graveringen utført av Birger Ekholm. Begge merker fins i ruller à 100 stk. (to-sidig tagget). 30 øres merket forekommer dessuten 3-sidig tagget i hefter à 20 merker.

Domänverket er et organ som forvalter statens skoger og jordbruk. Staten er landets største skogeier. Det produktive skogsareal utgjør for tiden 4. mill. hektar, dvs. ca. 18 prosent av Sveriges totale skogsareal.

(PFA, Stockholm.)

Utenfor Norden:

AUSTRALIA:

15. juli et nytt 3 sh. merke i rød farge med *waratah*-blomsten som motiv. Dette er det andre merket i den planlagte «blomsterserie» som vil se dagens lys etter hvert. Det første merket i serien var 2 sh. merket, som kom for noen tid tilbake og som hadde den såkalte *flannel*-blomst som motiv. De øvrige verdier i serien opplyses å skulle bli 1/7, 2/3 samt 2/6. Alle verdier vil bli i samme størrelse.

BELGIA:

10. juni en Røde Kors serie bestående av 6 verdier i anledning av Det internasjonale Røde Kors' 100 års dag. Verdiene er: 40 c. + 10 c., 1 f. + 50 c., 1.50 f. + 50 c., 2.50 f. + 1 f., 3 f. + 1.50 f. og 5 f. + 3 f.

6. juli en serie på 6 verdier med tillegg. Tillegget går til Det kongelige belgiske bibliotek og andre tiltak av kulturell karakter. Foranledningen til utgivelsen er ellers den at det den 12. april d. å. var 400 år siden grunnleggelsen av det første, kongelige bibliotek i Brussel. Grunnleggeren var Philippe II. Verdiene er: 40 c. + 10 c., Philippe den gode (1396—1467). 1 fr. + 50 c., Karl den dristige (1433—1477). 1.50 fr. + 50 c., Maksimilian av Østerrike (1459—1519). 2.50 fr. + 1 fr., Phillip den smukke (1478—1506). 3 fr. + 1.50 fr., Karl den 5. (1500—1558). 5 fr. + 3 fr., Phillip den godes våpen. Tagget 11½. Ark à 30 merker for de første 5 verdiers vedkommende og ark à 25 merker for den siste verdi. Salgstid 6. juli—30. september. 4. juli ble serien imidlertid solgt også ved det midlertidige postkontor som var opprettet i Det kongelige bibliotek i Brussel (3, rue du Musée), og hvor det på det tidspunkt ble holdt en frimerkeutstilling. Frankeringsgyldighet til 30. september 1960.

BERLIN — VEST:

Sannsynligvis 10. november et minnemerke i anledning av 200 års dagen for Friedrich von Schillers død.

BERMUDA:

29. juli, i anledning av 350 års dagen for «Sea Venture»s forlis på kysten av Bermuda, en minneserie bestående av 6 verdier: 11/2 blå, 3 d. grå, 4 d. brun, 8 d. blågrå, 9 d. grønn og 1/3 brun.

Som tidligere meddelt, regnes bosettingen av Bermuda fra den dag skipsforliset fant sted.

Merkestørrelse: 41,6 × 31 mm. Frimerkene vil være til salgs til 1. januar 1960, eller så lenge opplaget måtte vare før denne dato.

Bermuda er ellers det kollektive navn på en kjede av småøyer, ca. 150 i alt, som ligger midt i Atlanterhavet og har form av en stor fiskekrok. Syv av øyene er forbundet med hverandre med broer og landeveier, slik at disse i alminnelighet blir betegnet som «fastlandet». Det offisielle navn er «The Bermudas» eller «Somers Islands». Det først nevnte navn skriver seg fra en spansk oppdager ved navn Juan de Bermudez, som var den første som oppdaget øyene (i 1503). Øyene var da ubebodde, og den spanske konge gjorde ingen fordring på dem.

Forliset, som altså fant sted i 1609, ga støtet til at øyene ble kolonisert. Den første permanente bosetting fant sted ca. 3 år senere. Fartøyet som

således endte sine dager på The Bermudas, var flaggskipet i en forsyningsflåte som var sendt fra England for å hjelpe den uthungrede koloni Virginia. Flåten sto under kommando av Sir George Somers, som således er opphavet til øygruppens annet navn.

Av det strandede fartøy lyktes det besetningen å bygge to små slupper som ble gitt navnene «Deliverance» og «Patience». Disse to fartøyer nådde det lille settlement Jamestown 23. mai 1610 med det som var reddet av forsyningene. — Bermuda, som således har vært under britisk styre kontinuerlig siden 1612, er for øvrig verdens nordligste koral-øyer.

Den gamle by St. George, som ligger på den østligste del av Bermuda, er det eldste, engelsktalende samfunn på den Vestlige halvkule. Byen ble grunnlagt i 1612, åtte år før The Pilgrim Fathers landet ved Plymouth Rock. Hovedstaden ble imidlertid flyttet i 1815 fra St. George til Hamilton, som ligger omtrent midt i øygruppen ved havnen av samme navn. Byen teller ca. 2 500 innbyggere og er senteret for størstedelen av øyas forretningsvirksomhet. Bermuda er den eldste britiske koloni, og også den eldste selvstyrende koloni innen The British Commonwealth. Koloniens parlament er den eldste lovgivende institusjon i samveldet med unntagelse av Englands eget parlament.

Bermudas parlament består ellers av én guvernør, som er dronningens offisielle representant, 11 medlemmer av The Legislative Council og 36 medlemmer av The House of Assembly, som blir valgt med 4 medlemmer fra hver av de 9 valgkretser. — Bermudas viktigste næringsvei er turisttrafikken, hvorfra ca. 70 prosent av øyas inntekter kommer.

C. A.

FORENTE NASJONER:

Følgende merker er inndradd fra videre salg fra 30. juni 1959:

- 3 c. Forente nasjoners dag (viet Sikkerhetsrådet), utgitt 24. oktober 1957.
- 8 c. Forente nasjoners dag (viet Sikkerhetsrådet), utgitt 24. oktober 1957.
- 3 c. Menneskerettighetenes dag, utgitt 10. desember 1957.
- 8 c. Menneskerettighetenes dag, utgitt 10. desember 1957.

Det opplyses at gjenværende beholdninger av de nevnte merker, etter 30. juni 1959, vil bli tilintetgjort.

- 23. oktober 4 og 8 c. UN Trusteeship council.
- 10. desember 4 og 8 c. Menneskerettighetenes dag.

FORENTE STATER:

17. august et minnemerke i verdien 7 c. (luftpost) i anledning av 100 års dagen for «Balloon Jupiter»s oppstigning og ferde, ved hvilken anledning det også ble befordret post. Farge: Rød, blå og hvit. Ark à 50 merker. Linjetagget. Opplag: 120 millioner.

Føreren av «Jupiter» var en herre ved navn Wise. Han startet 17. august 1859 fra Lafayette, Indiana, og ballongen landet 35 miles derfra ved Crawfordsville, Inda. Posten som fulgte med, besto av 123 brev og 23 sirkulærer, som alle ble sendt til New York etter at landingen hadde funnet sted. I dag kjenner man til bare 2 - to - stk. av disse brevene, de øvrige er etter all sannsynlighet gått tapt. Det er naturligvis unødvendig å tilføye at disse brevene er meget ettersøkte og sjeldne. (Mekeel's.)

26. august et 4 c. merke, det såkalte «Soil Conservation»-merke (til jordens bevarelse). Opplag: 120 millioner. Ark à 50 stk.

27. august et 10 c. luftpostmerke, rød, blå og hvit, i anledning av åpningen av de Pan-Amerikanske leker. Ark à 50 stk. Linjetagget. Opplag: 40 millioner.

27. august et 4 c. frimerke viet den amerikanske oljeindustri, og til minne om 100 års dagen for det første oljefunn i Amerika. Opplag: 120 millioner.

14. september et 4 c. merke til åpningen av den amerikanske tannlegeforenings 100 års jubileumsmøte. Opplag: 120 millioner.

29. september 4 og 8 c. Ernst Reuter, i serien Champion of Liberty.

4 c. merket — flaggmerket med 49 stjerner — som kom 4. juli d. å., er trykt opp igjen i et opplag av 80 millioner. Det første opplag var 120 millioner. Merket er som det forstås meget populært, og det første opplaget var da også så godt som utsolgt allerede i løpet av de par første dagene.

FRANKRIKE:

25. juli et merke i verdien 30 fr., Tancarville broen. Denne verdi kompletterer serien «store arbeidere», som nå er fullført.

GHANA:

Den definitive bruksserien som skulle ha vært ferdig for lenge siden, ser ut til å få en ny og uvelkommen utsettelse i og med at «trykksvertearbeiderne»s streik i England ikke ble avblåst i begynnelsen av juli. Men serien er for så vidt ferdig som utkast m. v. er godtatt. Etter det foreliggende blir serien som følger: 1/2, 1, 2, 2½, 3, 4, 6 og 11 d., 1/—, 1/3, 2/—, 2/6, 5/— og 10/—. Verdiene 1/3 og 2/— bærer inskripsjonen «Air-mail». Serien vil ellers ha som motiv statue, land-

skap, fugler, blomster, fisk og naturprodukter. Ole Haukland, Oslo, har således tegnet motivet for 11/2 d. merket. Merkene trykkes hos Harrison & Sons, Ltd., London.

ISRAEL:

22. juli et minnemerke i verdien 500 pruta i anledning av 10 års dagen for den sivile luftfart i Israel. Merket er flerfarget, kamtagget 14, og foreligger i ark à 20 merker. De 5 nederste merker i arket har «tabs».

22. juli et minnemerke i verdien 250 pruta i anledning av 25 års dagen for den berømte poet Chaim Nachman Bialiks død. Merket er flerfarget, kamtagget 14 × 13, og foreligger i ark à 20 merker. De 5 nederste merker i arket har «tabs».

ITALIA:

23. juni en såkalt «Før olympisk» serie på 5 verdier. Verdiene er: 15, 25, 35, 60 og 110 lire. Samtlige valører har inskripsjonen Roma MCMLX og de 5 olympiske ringer. Format: 24 × 40 mm. Tagget 14. Vannmerke: Stjerner. Merkene har frankeringsgyldighet til 1. januar 1961.

27. juni en minneserie på 5 verdier i anledning av 100 års dagen for slaget ved Solferino, som også markerer den nasjonale frihet og uavhengighet for Italia. Verdiene er: 15 l. grå, 25 l. brun og rød, 35 l. mørk fiolett, 60 l. blå og 110 l. rød-lilla. Format: 24 × 40 mm. Tagget 14. Papir uten vannmerke. Merkene har frankeringsgyldighet til 1. januar 1961.

20. juli en serie på 2 verdier i anledning av 40 års dagen for Den internasjonale arbeiderorganisasjon. 25 l. fiolett og 60 l. brun. Samme motiv for begge merker. Format: 25,35 × 30 mm. Tagget 14. Hvitt papir uten vannmerke. Merkene har frankeringsgyldighet til 1. januar 1961.

JUGOSLAVIA:

26. juni en sportsserie bestående av 8 verdier. Merkene er alle flerfarget. Verdiene er som følger: 10 din., opplag: 1,8 mill. - 15 din.: 1,8 mill. - 20 din.: 1,8 mill. - 35 din.: 0,4 mill. - 40 din.: 0,4 mill. - 55 din.: 0,4 mill. - 80 din.: 0,15 mill. - 100 din.: 0,11 mill. Merkestørrelse: 37 × 30 mm.

POLEN:

8. mai en serie på 8 verdier. Samtlige verdier har *sopp* som motiv. Merkene er trekantete og flerfarget. Verdiene er: 20 gr., Amanita Phalloides — 30 gr., Boletus Luteus — 40 gr., Boletus Edulis — 60 gr., Lactarius Deliciosus — 1 zl., Chantarellus Cibarius — 2.50 zl., Psalliota Campestris — 3.40 zl., Amanita Muscaria — 5.60 zl., Boletus Scaber. Merkestørrelse: 40,5 × 40,5 × 57 mm.

23. mai et luftpostmerke i verdien 10 zl. i anledning av at filatelien som hobby feirer sitt 65 års jubileum i Polen. Merket har samme motiv (Liwa festning) som 10 zl. verdien i luftpostserien utgitt i desember 1958. Merket ble sendt ut ved åpningen av Det polske filatelistforbunds 6. kongress i Warzawa. Merket er ellers forsynt med «tab» med verdiangivelse 5 zl. Merket + tab koster således tilsammen 15 zl. Ark à 6 slike kombinasjoner med 3 forskjellige inskripsjoner på de respektive «tabs». Arkstørrelse: 134 × 185 mm. Begrenset opplag.

29. juni en serie på 4 verdier viet polsk malerkunst. 40 gr. mørk grønn: Storker, etter Chelmonskis maleri - 60 gr. fiolett brun: Mor med barn, etter Wyspianskis maleri - 1.50 zl. mørk brun: Døden, etter Malczewskis bilde, og 6.40 zl. mørk blå: Sandfraktere, etter et bilde av A. Gieryski. Format: For 40 gr. og 6.40 zl.: 39,5 × 31,5 mm. For de to andre verdiers vedkommende: 31,5 × 39,5 mm. En 5. verdi til denne serien vil bli utgitt senere.

1. juli et minnemerke i verdien 2.50 zl., flerfarget, viet den 3. internasjonale minearbeiderkongress. Format: 25,5 × 31,25 mm.

RUSSLAND:

12. mai et minnemerke i verdien 40 kopek, flerfarget, i anledning av 100 års dagen for dikteren Aksakovs død (1791—1859).

15. mai en turistpropagandaserie på 4 verdier, alle flerfarget og alle i verdien 40 k. Motivene er fjellklatring, kartlesing, skisport og kanosport.

15. juni 2 minnemerker i verdiene 20 og 40 k., begge flerfarget, i anledning av den russiske utstilling i USA.

29. juni 4 merker, alle flerfarget, viet den russiske handelsflåte. Verdiene er 10, 20 og 40 k. samt 1 rubel.

29. juni 2 minnemerker i verdiene 10 k. og 1 r., begge flerfarget. 10 k. har som motiv statuen av den kjente russiske kunstner Repkin, og 1 r. har som motiv statuen i Moskva over komponisten Tsjaikowsky. Ark à 80 merker.

SAN MARINO:

1. juli en minneserie på 5 verdier i anledning av 150 års dagen for Abraham Lincolns fødsel. 5 l. brun, 10 l. grønn/blå, 15 l. grå/grønn, 70 l. fiolett, 200 l. mørk blå (luftpostmerke).

I sakens anledning reiste San Marinos utenriksminister, Sign. Frederico Bigi, over til USA — riktignok en uoffisiell visitt — og overrakte personlig president Eisenhower ark av serien. Dette skjedde allerede 16. juni. Samme dag var han æresgjest ved en lunsj i Army-Navy Club, gitt av *Washington Philatelic Society*, og forarte ved dette havet presidenten, oberst James

T. de Voss, et album med samme innhold som det han tidligere hadde forært president Eisenhower. Oberst de Voss kvitterte for gaven med å forære Hans Excellence Bigi et album med amerikanske frimerker. (Stamps.)

Ja, slik kan det altså gjøres når en ny serie ser dagens lys. Eksempel til etterfølgelse for herr Lange? Neppe! Vi har ikke gode nok «varer» til selv å bli gitt bort. Et ark med Avholdssaken 45 øre ville sikkert bli mislikt. Amerikanerne har jo selv bitter erfaring for hva total-avhold førte til. Heller ikke de to siste «landbruksmerkene» ville begeistre en mann som Eisenhower, må man anta. Både han og andre strir med landbruket der borte og dets store overskuddslagre, så det hele ville vel bli dårlig opptatt. Det står da igjen en serie med kong Olav, men selv om pålydende er noe bortimot eller omkring 25 kroner, ville det neppe være noe å skilte med. Et ark av hver verdi må være utelukket, både av økonomiske og andre årsaker. En serie å se på er mer enn nok, 100 ville utvilsomt ødelegge det «gode forhold» våre to nasjoner imellom!

SVEITS:

22. juni 2 merker i anledning av européisk post- og telegrafkonferanse i Montreux. Verdiene er 30 r. rød og 50 r. blå. Salgstid: 22. juni til 31. juli 1959. Merkene har frankeringsgyldighet bare for sendinger som blir innlevert ved det ekstraordinære postkontor som er opprettet for anledningen i Montreux i konferansetiden.

22. juni 2 såkalte «Europa»-merker i verdiene 30 r. rød og 50 r. blå.

TSJEKKOSLOVAKIA:

13. mai 2 minnemerker i verdiene 30 h. rød og gul samt 60 h. grågul og blå i anledning av den 4. nasjonale fagforeningskongress i Praha. Merkestørrelse: 41 × 23 mm. Ark à 50 stk.

22. juni en minneserie bestående av 6 verdier. Verdiene er: 15 h. mørk blå, Frantisek Benda (1709—1786), komponist, 250 år siden hans fødsel. 30 h. mørk rød, Vaclav Kliment Klicpera (1792—1859), dramatiker, 100 år siden hans død. 40 h. grågrønn, Aureol Stodola (1859—1942), kjent slovakisk tekniker, 100 år siden han ble født. 60 h. rødbrun, Karel Vaclav Rais (1859—1926), dikter, 100 år siden han ble født. 80 h. fiolett, Antonin Slavicek (1870—1911), maler, og 1 k. brun, Petr Bezruc (1867—1958), poet. Merkestørrelse: 23 × 41 mm. Ark à 50 merker.

13. juni et minnemerke i verdien 60 h., flerfarget, i anledning av den regionale frimerkeutstilling som fant sted i Zvolen på dette tidspunkt. Format: 40 × 23 mm. Ark à 50 merker. Merkene har frankeringsgyldighet fra nevnte dato og inn-til videre.

20. juli en minneserie på 3 verdier, alle flerfarget, i anledning av den internasjonale messe i Brno, som vil finne sted i tiden 6.—20. september d. å. Verdiene er: 30 h., 60 h. og 1.60 K. Format: 41 × 23 mm. Ark à 50 merker. Merkene har frankeringsgyldighet fra nevnte dato og inn-til videre.

TYRKIA:

1. mai 2 minnemerker i verdiene 20 kurus i anledning av 1959 Aspendos festivalen. 20 k. brun og fiolett (1 mill.) og 20 k. brun og grønn (4 mill.). Frankeringsgyldighet til 1. januar 1962. Merkestørrelse: 26 × 41 mm.

5. mai et minnemerke i verdien 105 k. i anledning av Europarådets 10 års dag. Opplag: 1 mill. Frankeringsgyldighet til 1. januar 1962.

21. mai et minnemerke i verdien 25 k. oransje og mørk blå i anledning av det 11. européiske og Middelhavsområdets kurvballmesterskap. Opplag: 1 million. Merkestørrelse: 26 × 41 mm. Frankeringsgyldighet til 1. januar 1962.

4. juli to minnemerker i verdiene 30 kurus, kobalt og ultramarin (1 mill.), og 40 k. gull og azurblå (1 mill.), i anledning av 50 års dagen for opprettelsen av den første merkantile sjømannsskole. Format: 26 × 41 mm. Merkene har frankeringsgyldighet til 1. januar 1962.

8. juli et merke i verdien 105 + 10 kurus, viet turistreklamen for Göreme. Format: 26 × 36 mm. Merkets farge er oransje og fiolett. Merket har frankeringsgyldighet til 1. januar 1962.

TYSKLAND — VEST:

12. august et minnemerke i verdien 10 Pfg., flerfarget, i anledning av den tyske, evangeliske kirkedag som finner sted i München i tiden 12. til 16. august. Opplag: 20 millioner.

TYSKLAND — ØST:

26. juni en serie på 5 verdier, 5, 10, 20, 25 og 40 Pfg. med dyremotiv.

29. juni en serie på 5 verdier, 5, 10, 20, 25 og 40 Pfg. Gjengivelse av berømte malerier.

2. juli en serie på 6 verdier, 5, 10, 15, 20, 25 og 40 Pfg., med fuglemotiv.

ØSTERRIKE:

26. mai et minnemerke i verdien 1.50 S. i brun-rød farge i anledning av 150 års dagen for komponisten Joseph Haydns død. Opplag: 3 millioner.

9. juni et minnemerke i verdien 1.50 S. i anledning av 150 års dagen for Tyrols våpen. Merkestørrelse: 29,8 × 38,5 mm. Kamtagget 14¼ × 13¾. Hvitt frimerkepapir, riflet. Opplag: 5 millioner. Ark à 50 stk.

Den røde ørn i Tyrols våpen er første gang beskrevet i det 13. århundre, mens bl. a. den

gylne kronen først dukket opp i det 15. århundre. Den grønne æreskrans som nå er plasert omkring ørnens hode, optrådte første gang i det 15. århundre og da som en frittsvevende krans over ørnens hode. (Dr. H. Wieser.)

19. juni et minnemerke i verdien 2.40 S., ekt-grønn/blålig, i anledning av åpningen av det nye link-samband i Østerrike. Merkestørrelse: 26,5 × 42,5 mm. Kamtagget 14½ : 13½. Hvitt frimerkepapir, riflet gummi. Opplag: 3 millioner. Ark à 50 stk. Merkebildet viser reléstasjonen på Zugspitze.

16. juni et merke med sportsmotiv, håndball-spiller, i verdien 1.50 S. grønnblå. Merkestørrelse: 29,8 × 38,5 mm. Kamtagget 14½ : 13¾. Hvitt frimerkepapir, riflet gummi. Opplag: 3 millioner. Ark à 50 stk.

17. juli et merke med sportsmotiv, løper, i verdien 1 S. rødfiolett. Merkestørrelse: 29,8 × 38,5 mm. Kamtagget 14½ : 13¾. Hvitt frimerkepapir, riflet gummi. Opplag: 3 millioner. Ark à 50 stk.

Østerrike har tidligere utgitt sportsfrimerker i 1933, 1936, 1948, 1952 og 1958.

14. august et minnemerke i verdien 2.40 S. i anledning av Wiens filharmoniske orkestres verdensturné. Farge: blågrå/svart. Format: 29,8 × 38,5 mm. Hvitt papir med riflet gummiring. Tagget: 14¼ : 13¾, kamtagging. Opplag: 3 millioner. Ark à 50 stk.

Verdensturnéen skal starte i oktober og vare i ca. 2 måneder. Selskapet har nå bestått i 118 år. Dirigent på ferden, som skal omfatte 26 konserter i løpet av 40 dager, blir Herbert von Karajans, og selskapet skal spille i Italia, Japan, USA og Canada bl. a. (Rudolf Klein).

En herre ved navn *Yuan Ju-Fah*, adresse: 820. *Tung Chang Chih Lu, Shanghai*, har uttrykt et meget sterkt ønske om å komme i forbindelse med en nordmann med det formål å bytte kinesiske frimerker mot norske. Han er nemlig særlig interessert i norske frimerker, — årsak: *Very high artistic standard!*

Det internasjonale frimerkehandlerforbund har sendt oss en del opplysninger som forbundet har fått som svar på sine henvendelser til britiske konsulater rundt om i verden vedrørende eksisterende frimerkehandlere, forbund o. l. For en rekke land eksisterer det få eller ingen omsetningsledd, handlere eller foreninger. Vi gjengir de land dette gjelder (nevnt i alfabetisk rekkefølge):

Bolivia, Brazil, Burma, Cambodia, Ceylon, Colombia, Costa Rica, Cuba, Den dominikanske republikk, Ecuador, Etiopia, Formosa, Guatemala, Haiti, Honduras, India, Indonesia, Iran, Korea, Laos, Libanon, Liberia, Libia, Luxemburg, Marok-

ko, Meksiko, Nepal, Nicaragua, Pakistan, Panama, Paraguay, Rhodesia and Nyassaland, San Salvador, Somalia, Sudan, Thailand, Tunis, Tyrkia, Uruguay, Venezuela, Vietnam.

BRAZIL: I B. har man en frimerkehandlerforening ved navn: Sociedade Philatelica Brasileira, Avenida Almirante Barros 91 — s. 611, Rio de Janeiro. Foreningen er stiftet i 1911 og består etter siste oppgave av ca. 300 medlemmer.

BOLIVIA: Ingen handlerforening. Skjønt enkelte bokhandlere selger frimerker, er hovedleverandøren av bolivianske frimerker: The Philatelic Section of the Bolivian General Post Office, Direccion General de Correos, Seccion Filatelica, La Paz.

BURMA: Ingen.

CAMBODIA: Ingen.

CEYLON: Navn på frimerkehandlere kan fås ved henvendelse til The Postmaster General and Director of Telecommunications, G. P. O., Colombo 1.

COSTA RICA: Det eksisterer en filatelistklubb i San José som har vært i virksomhet i noen år: Club Filatelica de San José, Apartado 2866, San José.

COLOMBIA: Det finnes en lokal forening av handlere og samlere: Club Filatelico de Bogota, Call 13, No. 9—13, Oficina 405, Bogota. Foreningen opprettet i 1948 og har ca. 50 medlemmer.

CUBA: Den person som det oftest vises til er dr. B. Crus Planas, Avenida de los Presidentes No. 406, entre 17 y 19, Vedado, Havana, som er president av Patronato de Clubs Filaticos de la Republica de Cuba, og videre Fellow of the Royal Philatelic Society of London.

(Fortsettes.)

Månedens tips:

Island: 40 års luftpostvirksomhet kr. 3.50 og kr. 4.05.

Polen: 65 års filatelistisk virksomhet.

Forente stater: 10 c. Pan-Amerikanske leker.

Norge: Haakon 45 øre blå.

Meddelelser fra poststyret.

Blad og tidsskrifter for nedsatt trykksakporto.

Det vil heretter ikke være nødvendig å kreve at betegnelsen «Imprimés à taxe réduite» skal være trykt på omslaget til slike sendinger. Den kan være påført på annen måte.

Feltpoststeder 1959.

I forbindelse med Festspillene i Bergen ble det i år underholdt et feltpoståpneri i Holbergbyen på Vågsalmenningen. Feltpoståpneriet fikk navnet **FESTSPILLENE BERGEN** og var i virksomhet i tiden 29. mai—14. juni 1959. Post til og fra feltpoståpneriet ble sendt frem over Bergen postkontor.

I tiden 18. juli til 2. august 1959 var det en nord-norsk handels- og industrimesse i Harstad. I utstillingstiden var det i virksomhet et midlertidig brevhus I med navnet *Harstad-Messen 1959*. Ved brevhuset var det full postsparebanktjeneste. Harstad postkontor var overordnet kontor, og post til og fra brevhuset ble sendt over dette kontor.

Gavepakker til Tsjekkoslovakia.

Poststyret i Tsjekkoslovakia meddeler at fra og med 1. juni 1959 vil gavepakker som blir sendt eller formidlet sendt (pakket) av handelsfirmaer, ikke bli tillatt innført i Tsjekkoslovakia. Slike pakker vil fra nevnte dato bli sendt tilbake til utgangsstedet.

Norske poststeder.

Hanke bad sesongpoståpneri var i år i virksomhet i tiden 24. juni—15. august med frk. Anne Zachariassen som styrer. Posten ble sendt fram over Fredrikstad.

På Veitvet i Oslo er det 15. juni 1959 opprettet et underpostkontor II med navn *Veitvet*. Overordnet postkontor er Oslo. Post til underpostkontoret pakkes til Oslo lokalruter øst. Offisiell forkortelse for navnet på underpostkontoret er fastsatt til *Vtv*.

Veitvet underpostkontor II deltar fra 1. august 1959 i direkte utveksling av innenrikske telegramanvisninger. Maksimumsbeløpet for postanvisninger til stedet blir fra samme tid 5 000 kroner.

Postanvisningstjenesten med utlandet.

Fra 1. april d. å. gjenopptas postanvisningstjenesten med Italia og Tsjekkoslovakia i begge retninger, og med Saar i retning fra Norge.

Utbetalingsmelding og ilbudutlevering er tillatt. Telegramanvisningen kan utveksles med Italia og Saar. Postanvisningene skal lyde på adresselandets mynt (Italia: lire — Tsjekkoslovakia: tsjekkiske kroner — Saar: franske franc).

Fra 1. juni 1959 gjenopptas postanvisningstjenesten i begge retninger med Tunis. Utbetalingsmelding, ilbudutlevering og telegramanvisninger er tillatt.

Postanvisningene skal lyde på adresselandets mynt, som er dinarer (d) og millimes. 1 dinar er lik 1 000 millimes. Når postanvisningsbeløpet

inneholder millimes, må disse angis med *tre sifrer*. Eks. 2 dinarer og 4 millimes: 2,004.

Fra 1. juni 1959 skal postanvisninger til og fra Japan lyde på norske kroner.

Postgangen til Svalbard.

Troms Fylkes Dampskipsselskaps rute til Svalbard med D/S Lyngen var for sommersesongen 1959:

Fra Tromsø kl. 20.00: Fredag 12. juni, onsdag 24. juni, mandag 6. juli, lørdag 18. juli, torsdag 30. juli, tirsdag 11. august, søndag 23. august.

Ombord på skipet er det brevhus, «Svalbard-ruten». Skipet fører skipspost med verdi.

Post- og telegramanvisninger.

Rødal poståpneri deltar fra 1. juli 1959 i direkte utveksling av innenrikske telegramanvisninger.

5-grams brev til Nord- og Mellom-Amerika.

Fra den 15. juli d. å. gjelder følgende bestemmelser for 5-grams brev til Nord- og Mellom-Amerika:

Ordinært frankerte brev og brevkort (herunder også prospektkort) inntil 5 gram fra Norge til

Nord- og Mellom-Amerika kan, dersom senderne ønsker det, bli sendt med fly på strekningen Oslo—New York og Oslo—Los Angeles. Senderne må i tilfelle selv skrive «5 gram» nederst til venstre på forsiden av brevene eller på kortenes adressehalvdel. Sendingene må ikke være påsatt luftpostetikett eller ha noen påtegning om luftpost.

Disse sendingene blir flybefordret også innen De forente stater og Canada. Til andre steder i Nord- og Mellom-Amerika blir 5-grams brev sendt videre fra New York med vanlige befordringsmidler (jernbane, skip).

Tyngre brev og andre brevpostsendinger som ønskes sendt med fly, må frankeres fullt ut som luftpost.

5-grams brev til Nord- og Mellom-Amerika sendes med fly innenlands fram til utvekslingskontorene når en derved oppnår hurtigere befordring til vedkommende land.

Postoppkravstjenesten med utlandet.

Fra 1. juli d. å. kan det heftes postoppkrav på pakker til og fra Irland. Maksimumsebløpet er 100 kroner (motverdi 5 £) i begge retninger. I utvekslingen med Irland kan oppkravsbeløpet ikke forlanges strøket, nedsatt eller forhøyd.

Dato omkring Norsk Feltpostkontor Tyskland—Oslo.

Den norske okkupasjonsstyrke i Tyskland etter 2. verdenskrig — Tysklandsbrigaden — utgjorde gjennomgående ca. 4 500 mann til enhver tid i det tidsrom Norge deltok med militære styrker der, årene 1947—1953. Brigaden besto av 2 infanteribataljoner, 1 artilleribataljon samt en del mindre avdelinger, herunder *Norsk Feltpostkontor Tyskland—Oslo*, som en tid utgjorde en egen avdeling.

4. januar 1947 ble *Arne Stabursvik* fra Bergen antatt som sjef for feltpostkontoret med grad som kaptein. Han hadde under 2. verdenskrig sittet flere år i tysk konsentrasjonsleir. Han er nå postmester i Mo. Som nestkommanderende ble antatt *Arne Magdalon Holen* fra Bergen med grad som fenrik.

Feltpostmester Stabursvik kom til Northeim/Ha (Ha for Hannover) i utkanten av Harz 20. januar 1947. Her var Tysklandsbrigadens første kvarter. Nestkommanderende Holen kom ca. 14 dager senere. Sammen skulle de organisere feltpostkontorets virksomhet. Kasernen som var stillet til disposisjon for feltpostkontoret, var imidlertid ribbet for alt mulig, til og med dørlåser og ovner. Feltpostkontortet kunne derfor ikke tre i virksomhet før 11. februar 1947.

Feltpostkontoret var til å begynne med bare utstyrt med hånddatostempler — 2 stykker — se bilde 1. Den 6. oktober 1947 sendte Poststyret nedover en hånddrevet stempelmaskin av Krag Maskinfabriks fabrikat. Den ble straks tatt i bruk. Maskinstempelet er gjengitt her, se bilde 2.

Feltpostkontorets bemanning var praktisk talt hele tiden denne:

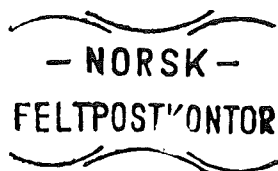
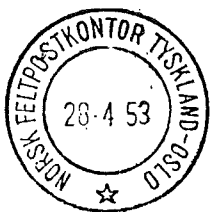
- 1 feltpostmester (kaptein)
- 1 nestkommanderende (fenrik/løytnant)
- 3 assistenter (menige soldater)
- 1 sjåfør (menig soldat).

Brigadens forskjellige avdelinger hadde dessuten egne underkontorer av feltpostkontoret, hvert bestyrt av en menig soldat, som regel en posttjenestemann. All post til og fra de nevnte underpostkontorer ble imidlertid ekspedert gjennom feltpostkontoret.

Nestkommanderende Holen ble dimittert 1. mai 1948 og ble fra samme dag avløst av *Erik Tveita* fra Trondheim som fikk grad av løytnant.

Feltpostkontoret *flyttet* midt i august 1948 til *Rendsburg/Hol.* (Hol. for Holstein).

Feltpostmester Stabursvik ble dimittert 15. august 1951. Han reiste hjem 31. juli 1951. Løyt-

nant Tveita fungerte som feltpostmester under ledigheten i tidsrommet 16. august—15. oktober 1951, da *Karl Ferstad* fra Sarpsborg ble antatt som ny feltpostmester. Ferstad er nå postmester i Ski, og Tveita er avdelingssjef ved postkontoret i Mo, hvor Stabursvik er postmester som tidligere nevnt.

Den 21. august 1952 *flyttet* feltpostkontoret til *Flensburg*, og her var det stasjonert helt til det ble avviklet. Siste dag feltpostkontoret var i virksomhet var 27. april 1953. Feltpostmester Ferstad og nestkommanderende Tveita ble dimittert 5. mai 1953.

Feltpostkontoret hadde, foruten daglig postut-

veksling med Oslo postkontor, 2 ganger daglig postutveksling med det britiske feltpostkontor i Flensburg etter forflytningen dertil. De norske militære avdelinger var forlagt på forskjellige steder i Schleswig-Holstein, bl. a. Rendsburg, Flensburg, Husum, Schleswig og Kiel.

Feltpostkontorets inntekter ved frimerkesalg beløp seg til kr. 370 000 i det tidsrom det var i virksomhet, 1947—1953. Utgiftene var bare kr. 60,— pr. måned (leie for værelse i Kruså for feltpostkontorets sjåfør). Lønninger for feltpostkontorets personell ble utredet av norske militære myndigheter.

Oslo, den 21. april 1959.

E. Tommelstad.

Hvor bærer det hen?

Det er 30 år siden herr Bertr. C. Middelthon holdt sitt foredrag i Oslo med ovenstående tittel (jfr. hefte 4/59). Inntil utgangen av 1929 hadde Norge i alt utgitt 180 merker, altså siden 1855 i gjennomsnitt 2,5 merke pr. år! Av minne- og særmerker var utgitt 27, og alle i tiden 1914 til 1. juli 1929, nemlig: Eidsvold 1814, Polmerkene, Svalbard under norsk styre, Luftpost (1), Ibsen, Abel og endelig Olavsjubileet.

Det kan hende at man dengang syntes dette bar galt avsted, men ser man på anledningene for utgivelsen av disse minnemerker, og har man for øye at de første av dem kom hele 9 år etterat vi endelig hadde vunnet vår fulle selvstendighet etter 500 års avhengighet av andre, og ikke minst at det var på tide at vi utad manifesterte oss som selvstendig rike og nasjon, synes det meg at antall merker var meget beskjedent — selv etter datidens målestokk. Og ingen av dem kan vel, selv av de argeste motstandere av minne- og særmerker, karakteriseres som postalt nødvendige? Det var *også postalt* nødvendig å minnes 100-året for vår frie konstitusjon, våre dengang epokeskapende oppdagelser, vår overtaing av Svalbard som en del av Norge, våre store sønner Ibsens og Abels 100-årsdager og Olav den helliges død på Stiklestad for 900 år siden. Ved disse frimerker, selv om de var uanselige av format, viste vi den alminnelige mann ute i verden at landet langt mot nord merkelig nok hadde en

kultur og en historie som gjorde det fortjent til en selvstendig plass blant nasjonene.

Jeg kan derfor ikke med min beste vilje forstå ramaskriket fra 1929, og at vårt forbund ble engasjert slik at dets «meget viktige oppgave også var å motarbeide postalt unødvendige frimerker».

Hvilke frimerker er *i dag* postalt nødvendige, og hvilke er det ikke? De som tror at et land i dag kan nøye seg med en daglig bruksserie (mer trengs jo strengt tatt ikke, bare man har noen uinteressante merker som dekker gjeldende portosatser, kan jo et lands posttjeneste gå sin gang), er tiden etter min oppfatning løpt fullstendig fra. Og jeg tror jeg har stort følge. Det har til og med fra annet holdt vært uttalt i tidsskriftet at norsk frimerkepolitikk er 100 år foreldet!

Vi lever nå engang i en tid med knivskarp konkurranse landene imellom — trass i alt økonomisk og kulturelt samarbeide på alle felter. Det mest talende visittkort og den billigste reklame et land kan ha, er frimerkene. De øker interessen for landet og folket, og de bringer penger i «postkassen». Vi må komme over til en frimerkeutgivelsespolitikk som ser større og videre på frimerkenes oppgave enn de hadde for 30 år siden. Ingen vei går utenom! Bare fortsett med å kalle dem «postalt unødvendige» alle de merker som ikke har posthornet og statsover-

hodet prentet inn, men særmerker og minnemerker er i dag såre nødvendige dersom vi ønsker å vise verden at vi ikke er en nasjon av heimeføinger, men har en historie, en kultur, et næringsliv, kunst, vitenskap, som både har betydning og betyr noe for verden som helhet. Et land som ikke forstår å nytte frimerkene som et virksomt «reklamemiddel» — helt gratis — vil jeg karakterisere som underutviklet. Såkalte «underutviklede land» som vi selv er med på å «utvikle», har jamen en langt bedre frimerkepolitikk enn vi. Men man kan kanskje ikke vente annet, når man opplever at landets øverste postale myndighet — selveste samferdselsministeren uttaler i Stortinget at «minnefrimerker bare er rariteter for filatelistene»! En slik oppfatning og en slik uttalelse er til å gråte av.

Jeg tillot meg for en tid siden å nevne Skiens 700-årsjubileum i 1958 som en av de forsmåte anledninger for utgivelse av minnemerker. Dette har øyensynlig brakt herr B. C. Middelthun i harnisk, for han spør: «Hvordan skulle det gå oss og filatelisten om det ble utgitt nye frimerkeserier ved hvilket som helst idiotisk jubileum?» Jeg tror det ville gå både oss og filatelisten svært bra, jeg, for meg bekjent har det aldri vært lansert utgivelse av merker i anledning av «idiotiske» jubileer. Et jubileum er etter min oppfatning ikke idiotisk, det kan være dårlig fundert, men når en by i Norge feirer 700-årsfest, er det selv etter europeisk målestokk en kulturbegivenhet. Aller minst er et byjubileum latterlig. — Ja, vi har mange byer i vårt land, hvis grunnleggelse våre etterkommere forhåpentlig vil erindre med minnemerker — i en fjern fremtid, når de oppnår alderens patina. Det jeg har villet feste oppmerksomheten ved, er at 300, 650, 700 års beståen er en riksbegivenhet etter norske forhold som fortjener å minnes postalt. Nettopp for å vise verden for øvrig at vi ikke er en nasjon av i går.

Jeg beklager derfor dypt at herr Middelthuns latterliggjørelse i «Nordisk» av de røster som under krigen hevet seg for minnemerker i anledning av Røros' 300-årsjubileum i 1944, var så effektiv at de daværende myndigheter lot tanken fare, og nøyet seg med reklamehylsen «Bergstaden — 300 år — 1644/1944». Bergstadens og Kopperverkets plass i vår kulturhistorie hadde fortjent et aldri så lite minnefrimerke. Det kommer nok — en gang!

I denne forbindelse er det morsomt å trekke frem siste emisjon fra Saarland: Byen Saarbrücken feirer sitt 50 (femti) års jubileum i år som såkalt «Gross-Stadt». Det er i den anledning kommet et vakkert merke i stort format. Finland feiret byen Lahti 50 år i 1955 med et særmerke. Slik ser man på det andre steder...

Avisene har i disse dager inneholdt artikler om vår kulturs og vår selvstendighets utpost i nord, — *Vardø* og *Vardøhus festning* feirer i år 650-årsjubileum — «som landets grensemerke og ytterste kirkested mot Ishavet og ødemarken», som Yngvar Hauge skriver. Og han fortsetter: «Intet nulevende menneske kan forstå hva her opppe er ydet, frivillig eller nødtvungent, av livsmot og initiativ... flagget valet hver dag over bastionen på Vardøhus festning og var i seg selv det tause, men uomgjengelige vidnesbyrd om at her gikk grensen og at her satt folk som hadde den oppgave å våke over at suvereniteten ble respektert...» Og Vardøhus viste flagget lengst i 1940, splittflagget valet over festningen helt til 20. juli 1940, — den gamle og lengst foreldede festning viste flagget lenge etterat det var firt på alle våre andre militære etablissementer. — Her er, som jeg ved en tidligere anledning har pekt på, anledning til postalt å manifestere at norsk kultur og norsk suverenitet har bestått der oppe i hundrer av år, og består fremdeles. Det er et rikshistorisk jubileum, som burde minnes med et frimerke, — et slikt merke er langt fra postalt unødvendig, aller minst nå i «notekrigens tid». Et frimerke til denne sjeldne anledning ville være en verdig riksfeyring av begivenheten. Hverken idiotisk eller latterlig, men en frihetselskende kulturnasjon verdig.

Hvorfor skal ikke vårt Norgesalbum kunne bli et leksikon? Den tid da frimerkesamling og filateli bare var å samle land og studere trykk, tagginger, platefeil m. m. er iallfall ute i den store verden uvegerlig forbi. *Motivene* seiler frem for full bøl, jeg vet det vil ta tid før motivsamlingen slår igjennom også hos oss, men når det skjer, vil vår hobby gjøre et stort hopp fremover. Og de unge — fremtidens filatelistene — vil komme stort med!

Vil noen virkelig sette strek ved 1959-katalogens 556 norske merker, så dem om det. Alle vi som ønsker så vel pene og talende bruksmerker som postalt ønskelige minnemerker for epoker og spesielle begivenheter, må få lov å håpe på litt mere vidsyn og litt mere oppfinnsomhet i norsk frimerkepolitikk. Frimerkenes misjon i vår tid kan ikke undervurderes. I en serie til minne om vår industrielle og teknisk/kommersielle utvikling, en serie som ikke vil skade noen, er det ikke utenkelig at ropet fra 1931 om et Chr. Bjelland-merke ville få svar. Chr. Bjelland, gjettergutten som ble den dynamiske grunnlegger av vår hermetikkindustri, ville nok forsvare sin plass her sammen med f. eks. Birkeland og Eyde. Det hender at det går troll i ord.

30. april 1959.

Odd Gramh.

Fisk og andre «vann-skapninger» på frimerker

Når det gjelder frimerker, er det nå blitt så mange objekter å samle på (ca. 150 000 forskjellige) at det simpelthen er blitt håpløst å få tak i alt sammen og ordne det, selv om de økonomiske forutsetninger var til stede.

Flere og flere går derfor over til andre former for filateli enn den såkalte generalsamling. Noen blir spesialister, noe som krever kunnskaper, tid og penger. Andre begrenser seg til enkelte land eller tidsepoker, mens atter andre ofrer seg for tema- eller motivsamling. Og i så fall hvorfor ikke fisk, vel et av de temaer som er minst utnyttet på frimerkene.

Inntil 1955 er det ennå ikke kommet ut 100 forskjellige fiskemotiver på frimerker fra vår verdens land og koloniområder. Bortsett fra det som måtte ha unngått min oppmerksomhet ved gjennomsyn av diverse verdenskataloger, ville en komplett samling i dag bestå av 70 frimerker hvor fisk i en eller annen form utgjør hovedmotivet, 10 med fiske som virksomhet og 5 med fisk som symbol. Tre frimerkeutgaver har som motiv fabeldyr som forbindes med vann, og bare på fire finner vi skalldyr. Det kan være en smaks sak hva man tar med i denne forbindelse; jeg har her begrenset omtalen til de foran nevnte og har ikke tatt med f. eks. hvalross og sel, som det også finnes endel av på frimerkene.

At koloniområdene er så rikt representert blant motivfrimerkene, skyldes vesentlig utgiverens spekulasjon i samlerinteressen. Disse frimerkene dekker som regel intet postalt behov, men er til glede for mennesker med samlermani og skjønnhetssans og får på den måten sin misjon og berettigelse, samtidig som de blir en inntektskilde for utgiverne.

Norge, som er et av de mest konservative land med hensyn til å gi ut frimerker, har ennå ikke et frimerke hvor gjenstanden for en av landets viktigste næringsveier er avbildet eller markert. Så det kan ikke være frimerkene våre som frister engelske lordar og andre av blått blod til å søke våre lakseelver.

Ellers er det nettopp land med fiske som hovednæringsvei som har gått i bresjen for å bruke fisken som frimerkemotiv. *New Foundland* var det første land som allerede i 1866 plasserte en fisk (torsk) på sine frimerker. I 1880 kom en ny utgave av samme torsken, i 1897 en laks, i 1931 en mengde torsk på et merke med påskrift: Codfish, New Foundlands Currency. (Torsk, Ny Fundlands valuta.) Både i 1932 og 37 kom nye utgaver med såvel torsk- som laksemotiv, det sistnevnte med tekst: «Salmon, king of the riv-

ers». — *Island* kom i 1939 med en serie med to fiskemotiver: Torsk og sild.

De fleste fiskefrimerker er således kommet i den senere tid. Særlig må fremheves den vakre serien fra den portugisiske kolonien *Mozambique* fra 1951. Den består av 24 merker, alle med forskjellige tropiske fiskearter i naturlige farger. De har da også vakt stor oppmerksomhet og er meget populære hos samlere. Britiske og spanske kolonier har også vakre merker med fisk fra tropiske farvann.

Av våre naboland har bare *Finnland* viet fisken oppmerksomhet med sine 3 merker fra 1955. De er til gjengjeld meget vakre og viser fisk som våre sportsfiskere kjenner, nemlig laks, gjedde og abbor. En finsk Røde Kors-utgave fra 1946 viser fiskere som trekker garn.

Danmark har ikke fisk, derimot en havfrue (H. C. Andersen-utgaven 1935), men det er vel ikke det samme, eller hva sier sportsfiskerne, er det noe å få i håven?

Sverige redder seg i land med sine mystiske 1954-utgaver, som bl. a. viser en slags gjedde (helleristning). Det er i alle fall et symbol, som jeg lar passere for å erte det norske postverk.

Så hopper vi til *Nederland*, som på et barnehjelpsmerke fra 1929 har plassert en liten baby på ryggen av en sprelsk fisk, som symbol på trygghet. (Personlig tror jeg ungen er tryggere på land.)

Sjøormen har ennå ikke vist seg på frimerker, men *Nederland* utga under krigen et frimerke med en sjøhest.

Av andre europeiske land har *Polen* en barsk fisker med et velvoksent eksemplar av en torsk (1947), *Tsjekkoslovakia* en karpe (1955) og *Jugoslavia* har fra det okkuperte Istria en hel stim med makrellstørje, og i den særdeles vakre dyreserien i flerfargetrykk fra 1954, en sjørret. Den står på den høyeste verdien (100 dinar) og er da også det dyreste merket i serien. En serie portomerker (billige) fra 1951 har fiskemotiv. Fiskefrimerkene er ellers relativt billige i anskaffelse; ingen koster mer enn kr. 30.00 pr. stk. (det første fra *New Foundland*). Vanskeligheten består i å få fatt i dem, især enkeltmerker fra britiske kolonier.

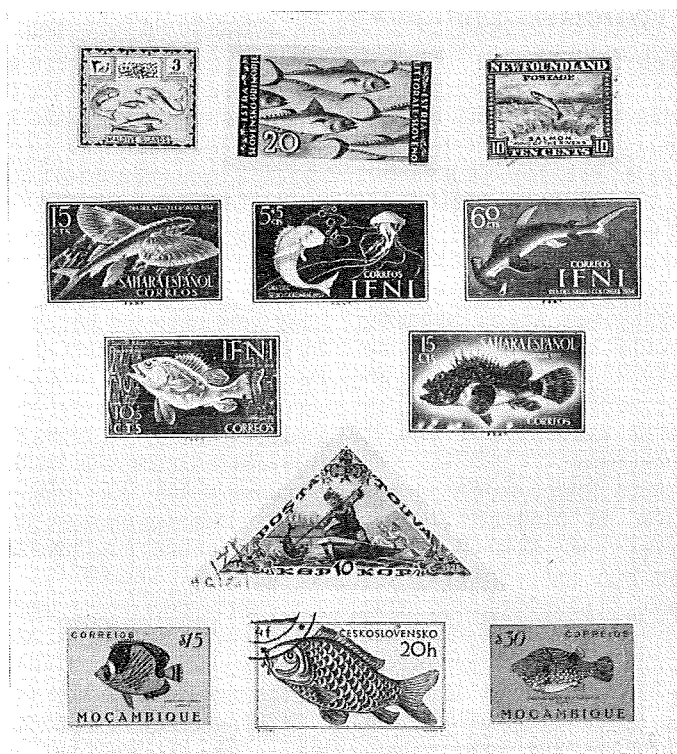
Av disse nevner jeg i fleng:

Bahama-øyene 1938 et akvarium, 1948 og 1954 tunfiske.

Barbados 1950 og 1954 flyvefisk samt fisker med kaste-nett. Koloniens symbol er for øvrig Neptun i sin vogn forspent med 2 sjøhester, og dette er motivet på halvparten av øyas 180 frimerker.

Britisk *Honduras* 1953 en hummer.

Britisk *Guyana* 1931, fisk skytes med pil og bue.

Cayman-øyene 1938 en delfin og 1950 en papegøiefisk.

(Ifølge Heyerdahl (Kon Tiki) må dolfinen ikke forveksles med delfinen, der som kjent er en hvalart.)

Dette var Britisk Vestindia. Vi reiser sørover til Falklandsøyene som, jeg hadde nær sagt selvfølgelig, kan vise fram en spretten hval anno 1933. Seychellene i det Indiske hav har flyvefisk som spesialitet i 1952 og 54. (Henholdsvis med George VI og Elizabeth II i en oval i hjørnet. Regentens bilde skal stå på alle frimerker fra England og koloniene.)

Tristan da Cunha har i 1953 en kreps, som er så nydelig at vi tar den med, selv om den bare er kreps.

Så drar vi til Stillehavsoyene. På Fiji (1938) og Niue (1950) spidder man fisken, mens den blir skutt på Papua og Ny Guinea (1952) og fanget i garn på Nord-Borneo (1950), og på Tonga-øyene brukes kastenett (1954). New Zealand har sverdfisk på 1935-utgaven.

Maledive-øyene vest for Ceylon har også diverse fisk på et av sine få frimerker fra 1952.

Dette var britiske kolonier. De franske er også representert med: St. Pierre & Miquelon-øyene sør for New Foundland, dog ikke direkte med fisk i første omgang, men den berømte fiskeren fra 1909, som alle frimerkesamlere husker fra sin barndom, ifall de er på min alder. Samme

øyer har en torsk på sine portomerker fra 1938 og en kjempefisk som sprenger et garn i 1947, samt fisker og fiskebåter fra 1947 og utover.

Guadeloupe i Vestindia har to delfiner som symbol på sine 1945-utgaver. Mens vi er på den vestlige halvkule, tar vi med Panamas sverdfisk fra 1942, Argentinas «fiskespøkelse» år 1950 og tunfisk ved Costa Rica.

Over til Afrika. Fransk Ekvatorial-Afrika har en flott fiskertype med spyd (1947), og Algérie (1942) en slapp fisk som utgjør en del av departementet Constantine's våpen. Liberia hadde allerede i 1918 en uappetittlig utseende «mudderfisk» på et frimerke.

Den tidligere italienske koloni Eritrea, som nå er innlemmet i Etiopia, hadde i 1933 frimerker med hai, hengende på gjell. De spanske kolonier Spansk Sahara, Spansk Guinea og Ifni har alle serier med lokale fiskearter i meget vakkert utstyr. Her finnes også havskilpadde og en hummer, hai, hammerhai, blekksprut og andre hyggelige vesener.

Persia deltar med både sardiner, sild og stør i 1954. Så drar vi langt inn i det tjukkeste Sibir, på grensen til Ytre Mongolia, hvor det sovjetkontrollerte Tannu Touva har et praktfullt trekantet frimerke hvor en innfødt spidder en pen ørret.

Til sist forsvarer Japan sitt renommé som fiskenasjon, riktignok med gullfisk (1946 og 1952)

som objekt. De er jo populære her i Norge også, spesielt i forbindelse med premieobligasjoner.

Arstellene viser som før nevnt at fisk som frimerkemotiv har vært lite benyttet og at de fleste utgaver er kommet i de siste år. Dette skulle tyde på at det kan ventes stor økning i antallet av «fiskemerker» i fremtiden fra de ca. 200 land som nå utsteder frimerker. Kanskje til og med Norge kommer. Altså, sett igang og lykke til!

Harold Hvistendahl (i «Fiskesport»).

P. S.

Som jeg forutså i min artikkel i «Fiskesport» nr. 5/1956, er antallet av frimerker med fiske-motiv økt betraktelig i de siste par årene, og jeg vil derfor supplere med noen opplysninger om de sist ankomne.

I vår verdensdel har Romania bidratt med en ørret og en stør, Polen med en serie på 5 (laks, ørret, harr, gjørs og gjedde). Jugoslavia er igjen ute, denne gang med en serie på 9 forskjellige fisker og andre sjødyr som utgjør en del av Adriaterhavets fauna. Her finner vi sjøhest, blekksprut, hummer, sjøprins (hva nå det er for noe), Coris Julis heter den forresten på latin. Videre: Mulle, havaborr, skorpionfisk, blåstål og St. Petersfisk.

Når vi reiser over «dammen», finner vi USA (Wildlife-serien) en praktfull kongelaks, og St. Pierre & Miquelon gjentar seg med mere torsk. Cayman-øyene presenterer en papegøiefisk, som har så kraftig «nebb» at den biter stykker av korallrevene. I de samme farvann ligger Turks & Caicos-øyene, som har utgitt en serie på 8 merker, hvorav de fleste motiver ikke har norske navn. På engelsk heter de: Bonefish, Red Group-er, Albacore, Muttonfish Snapper, Permit og Spanish Mackerel. Alle er meget velsmakende. De to siste er en konkylie og en vestindisk hummer. Samme hummer er avbildet på et merke fra Britisk Honduras. Cuba har i år utgitt en serie dyremerker til ære for sin kjente naturforsker *Felipe Poey* (1799—1891). Fem av merkene, pussig nok luftpostverdiene, har fiskemotiv, men jeg har ennå ikke rukket å identifisere dem. På spansk heter de iallfall: Rabiche, Guajacar, Jacome, Añil og Diana.

Ascencion-øya, midt i Sør-Atlanteren, har en langfinnet tunfisk på 4 d. merke. Det nye frimerkeland par excellence, Ghana, har selvfølgelig prestert fisk, på 3 merker av «Black Star Line»-serien fra 1957: Englefisk, sverdfisk og flygefisk. Rosinen i pølsen må vel være fra Comorene: En ekte *Coelacanth* (*Lathimeria*), kvastfinnefisk som er opphavet til de første landdyr og som ble antatt å være utdødd for 50 millioner år siden, men som nylig ble funnet i live ved

Madagascar.

På et 5 c. merke fra Canada blir vi vitne til sportsfiske fra kano. Av symbolske fisker er det kommet til 3 nye eksemplarer: En fantasifisk fra Vietnam, en ditto fra Japan, og fra Grønland «havets moder», som sto utførlig omtalt i NFT nr. 4/1957.

Det samlede antall motivmerker innen denne kategori er således kommet opp i vel 150 frimerker, dvs. 50 prosent økning på 4 år, så farten er upåklagelig, enda San Marino & Co. foreløbig har holdt seg utenfor.

For interesserte, som vil lese mer om frimerker med fiskemotiv, kan jeg henvise til artikler i det tyske sportsfiskeorgan «Die Fischwaid», Hamburg, nr. 2/1954, nr. 2/1956 og nr. 2/1959, som kan fås gjennom Narvesen.

D. S.

Filatelistisk frankering.

I NFT nr. 4/59 finner vi under møtereferatene en uttalelse i Kristiansand Filatelistklubb angående filatelistisk frankering, en påtale for at en filatelistklubb bruker frankeringsmaskin. Vi er fullt ut enig i at nå synes bunnen å være nådd.

I dag mottok vi en melding fra Oslo Filatelistklubb med opplysning om konstitusjon av klubbens nye styre. Vi vedlegger til skrekk og advarsel den maskinstemplede konvolutt som brakte oss meldingen.*

Til utsendelse av vårt meddelelsesblad har vi flere ganger benyttet 20 øre brun. Disse merker må vi skrive etter fra Frimerkesalget. Det er da merkelig at klubben i Oslo, som kan få de merker den ønsker ved å umake seg ned på hovedpostkontoret, anvender 20 øre grønn og nå altså frankeringsmaskin til sin post til klubbene.

Når landets eldste og største klubb på denne måte viser sin likegyldighet, må man kunne si at bunnen virkelig er nådd.

Tromsø, 29. april 1959.

TROMS FILATELISTKLUBB

M. Stausbøl.

I anledning av Troms Filatelistklubbs brev av 29. april d. å. til NFT, vil Styret i Oslo Filatelistklubb komme med følgende redegjørelse:

OFK har nesten 700 medlemmer, hvorav noe over 300 bor i Stor-Oslo. Disse siste får møtesirkulærer tilsendt hver måned i sesongen. Møtesirkulærene blir stensilert på kort med påtrykt

* Konvolutten er «maskinstemplet» 25.4.59.

Red.

«frimerke». Noen sirkulærer, som også omfatter andre ting enn møteprogrammer, blir sendt til samtlige medlemmer og norske filatelistklubber og blir stensilert på ark som sendes i konvolutt. På grunn av det store antall sirkulærer hver gang, må klubben benytte seg av utenforstående til mangfoldiggjøring og utsendelse av sirkulærer. Utsendelsen foretas av en tidsskrift-ekspeditor som har adressemaskin til påføring av adresser. For kort tid siden anskaffet ekspeditoren frankeringsmaskin, hvilket gjør frankeringen ca. 2 øre billigere pr. forsendelse for oppdragsgiveren. Frankeringsmaskinen ble benyttet til klubbens forsendelser uten at klubben ble underrettet. Styret har diskutert saken med ekspeditoren, og han har sagt seg villig til å frankere konvoluttene med frimerker uten prisforhøyelse og så vidt mulig med brune 20-øres posthornmerker. Etter et par utsendelser av henimot 700 brev, er det vel mulig at også dette merke blir «stjerne-merke». Noen «bedre» 20-øres merker finnes for tiden ikke i Samlerluka. Jubileumsmerker i større (1½ gang) format vil ikke kunne brukes, da disse krever mer arbeide under rivingen, og dette vil betinge en høyere pris for frankeringen.

Det kan synes som bagateller om frankeringen

koster 2 øre mer eller mindre pr. forsendelse, men det blir atskillige kroner i årets løp, og selv om OFK har store inntekter etter norske filatelistiske forhold, er også forpliktelsene store, og utgiftene må holdes nede. Mange vil kanskje anføre at Oslo Filatelistklubb selv måtte kunne besørge trykning og utsendelse av sirkulærer, slik som de mindre klubber gjør. Arbeidet måtte utføres frivillig, og styret makter ikke å påta seg dette merarbeide. Det store antall forsendelser tatt i betraktning, gjør at Styret finner det nytteløst å appellere til medlemmene om frivillig hjelp.

For å imøtegå en eventuell kritikk for at OFK benytter møteinnkallelser med påtrykt «frimerke», vil Styret opplyse at disse kort leveres av Postverket for pålydende, hvorved selve kortet er gratis, og man sparer arbeidet med påklebning av frimerke.

Oslo, 8. mai 1959.

Med vennlig hilsen
for Styret i Oslo Filatelistklubb
Per Widerøe, sekretær.

P. S. Det er jo også endel som samler på frankeringsavtrykk.
D. s.

Frimerker med autograf.

En frimerkesamler i London driver sin hobby på en litt spesiell måte. Han regner ikke en serie frimerker for komplett, før den er forsynt med signaturen til det kronede eller ukronede hode, hvis portrett eller navn merket bærer. I løpet av få år har han greid å skaffe seg 250 frimerker med autograf. Men det har vært litt av en jobb. Mange statsoverhoder og andre som er blitt æret ved utgivelsen av frimerker, har uten videre gitt ham sin autograf. Men det er andre som har vært vanskelige å overtale, og prakteksemplarene er de som er resultat av list og tålmodighet.

Samlingens mest interessante eksemplarer er et sett 8½ pence frimerker, signert med fingeravtrykk av en australsk innfødt som er avbildet på frimerkene. Han kalles «Ett pund Jimmy», og det var hans stolte reisning og maskuline fysikk som vakte en pressefotografers interesse for nesten 20 år siden. Frimerkesamleren, MacGregor, forsøkte å lokalisere mannen, men da Jimmy fikk rede på at noen var ute etter ham, gikk han i dekning. Han var nemlig ikke oppmerksom på frimerkesamlerens nokså fredelige hensikter. Da han til slutt ble funnet på en ensomtliggende kvegfarm, måtte han signere med fingeravtrykk — for skrive kunne han ikke. Avtrykket ble bekreftet av to tilstedeværende offiserer. A. E.

Priser i Norgeskatalogen 1959.

Jeg filosoferer over prisene i Norgeskatalogen 1959. Jeg hefter meg spesielt ved tjenestefrimerkene fra nr. 29 til 47. Her står anført opplaget, og i henhold til det holder jeg meg.

Jeg tenker meg om og erindrer at det er skrevet om markedspris og om etterspørsel.

Men er nå det helt rett? Kan det ikke være kamuflasje for oppsamling på enkelte hender, f. eks. til senere bruk på markedet?

Det er jo faktisk så og så mange samlere. Disse vil ha en serie frimerker komplett. Hvor hører det da hjemme at nr. 42 — 10 øre grønn uten vannmerke — er anført med et opplag på 32 230 000 og med angitt verdi kr. 0.05, mens nr. 44 — 35 øre fiolett — med anført opplag 500 000 også er anført med kr. 0.05?

Det bør vel være et visst forholdstall for prisene i forhold til opplagstallet! Dessuten er her 2 plater.

Setter man f. eks. prisen eller verdien til kr. 0.01 for 500 000, så burde merke nr. 44 komme i en pris av kr. 0.65, eksempelvis. Slik kan en lese hele katalogen.

Jeg ville være takknemlig for å få en utredning i tidsskriftet om hvorledes prisene blir fastsatt. Er det noen norm for hvorledes man går

frem? Eller er det helt vilkårlig i henhold for eksempel til etterspørselen?

Er det siste tilfelle, da burde vel Norge nr. 1 komme opp i minst kr. 1000.00!

Bør ikke prisene rettes inn etter opplaget?

Se f. eks. på «*Nordens Swaner*» og prisene der i henhold til opplag på forskjellige sorter.

Jeg mener det trengs litt opplysning til mange som ikke forstår seg på det, men gjerne vil vite

noe likevel. Juniorene særlig trenger å lære noe av dette så tidlig som mulig.

Bergen, 11. mars 1959.

JoBeR.

Katalogkomiteen for 1959-utgaven vil muligens være «rette vedkommende» i dette tilfelle, og vi vil foreslå at en redegjørelse ved formannen blir tilstilt red. for offentliggjørelse så snart som råd er.

Red.

Filateli i Czechoslovakia.

«Filateli i Czechoslovakia» heter en artikkel som står i «Stamps» av 10. januar i år. Forfatterinnen, Frieda B. Bulger, har besøkt landet flere ganger, er møtt av elskverdige frimerkesamlere, postverkets folk, og har lovet å komme til Bratislava-utstillingen 1960. Det som interesserer oss er følgende avsnitt av artikkelen.

Som svar på mitt spørsmål om organisert filateli i Czechoslovakia, har Mrs. Bohumil Matejka av Philatelic Center, gitt meg følgende opplysninger.

Men først skal det nevnes at Czechoslovakia er et lite land på 49 591 square miles — omkring staten New Yorks størrelse (49 576 square miles) — med nærmere 13 millioner innbyggere. Hovedstad Prag med en befolkning omkring 1 million.

Der er omkring 60 000 organiserte samlere i republikken og et liknende tall som ikke tilhører noen filatelistisk klubb eller foretagende. Dette kan kontrolleres helt nøyaktig ved antallet av nye utgaver solgt i regjeringens frimerkeforretninger som kalles «Pofis».

Klubbmedlemmer må være minst 18 år, og en person kan ikke tilhøre mer enn én klubb. Nye frimerker, tjeneste, til pålydende, er tilknyttet klubbmedlemskap. Det er 1220 frimerkeklubber i landet. Det største antall i Prag. Selve Prag har 220 frimerkeklubber med omkring 10 000 medlemmer. Den største klubb har 1500 medlemmer.

Disse klubber er organiserte 1) enten i store arbeiderstrøk eller fabrikker under beskyttelse av ROH (landsorganisasjonene) hvor de uten utgift kan arbeide med sin hobby i kulturklubbværelser tilhørende ROH's — eller 2) i Nasjonal Komitéenes folkekultursenter, hvilke er lokalregjeringens organ. Disse finnes i hver by, landsby eller bygd.

Den minste landsby har sitt kulturklubb-lokale for kulturvirksomhetene for stedets folk, uten at medlemmene behøver å vedlikeholde eller betale. I tillegg har både landsorganisasjonen og det populære Kultur-Center store interesser i folkets kulturvirksomhet og støtter disse frimerkeklubber med mindre beløp. I de større klubber betales det imidlertid en mindre medlemskontingent for å dekke utlegg som f. eks. frimerkeutstilling, korrespondanse og medaljer til medlemmene. Syv samlere kan danne en filatelistisk sirkel. I skoler kan gutter og piker opp til 18 år danne skoleklubber idet de har til beskytter en større frimerkeklubb. Det er omkring 5 000 skolesirkler.

Center for Czechoslovakias frimerkesamlere. Virksomheten for alle disse klubber er ledet og styrt av Centralstyret for Czechoslovakias samlere i Prag: «Ustredi Ceskoslovenskych Filatelista, Jindrisko 18, Prague II.»

Sentralstyret består av åtte samlere, valgt blant samtlige klubber og utnevnt av transportministeren. Det er en ærespost for tre år. Sentralstyret er ministeriets rådgivere og mellommenn mellom ministeren og samlerne. Det utgir et frimerkeblad, «Filatelic», gjennom hvilket en kan komme i kontakt med landets forskjellige klubber.

De mindre klubber og sirkler får hjelp av departementsentret til utstilling idet de får låne rammer og får forært medaljer. Departementet tillater klubber i større byer, samarbeider med dem, tar lokale og statsutstillinger under sin beskyttelse, som i Brno 1958. Departementet selv organiserer alle de store internasjonale utstillinger holdt i Prag, som «Praga 1955».

Alle store utstillinger er understøttet av Transportdepartementet. De begynner

nå med arbeidet på «Universal Stamp Exhibit Praga 1962» som ble vedtatt av F.I.P. i Brüssel i september 1958. Sentralstyret er medlem av F.I.P.s kongress og representerer alle Czechoslovakias organiserte samlere idet Czechoslovakia hadde vært en av stifterne til F.I.P. i 1928.

Departementet har et kort-system over landets organiserte samlere. De utsteder tillatelse til sine organiserte medlemmer til å bytte med utlendinger og utstøter hvert medlem som ikke oppfører seg på en skikkelig måte. Det har et råd av eksperter og utnevner dommere til frimerkeutstillingsjurier fra sitt kortsystem. Det gir tillatelse til medlemmene til å sende ut utstillingsmateriale idet de plukker ut samlinger som ikke kommer opp til internasjonal standard.

Pofis.

Pofis er en offentlig frimerkeforretning med filialer i alle større byer.

Det selger brukte og ubrukte frimerker fra utlandet. Private frimerkeforretninger eksisterer så å si ikke. Pofis handler med de nye utgaver og betjener alle innenlandske samlere. De organiserte får de nye utgaver til pålydende. Det utgir filatelist-

isk litteratur og Czechoslovakias frimerkekatalog. Dessverre er det ikke utgitt noen ny katalog siden 1952 — kun tillegg — til tross for stor etterspørsel. En ny var lovet til slutten av 1958.

Artia.

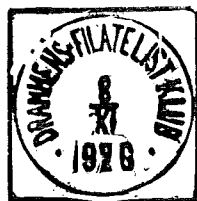
Artia er et annet statskontor som kun handler med utlandet. Det handler ikke bare med ubrukte og brukte frimerker, men også med andre kulturgjenstander, så som bøker, gramfonplater, kunst m. m. Enhver som er interessert i å kjøpe frimerker eller andre ting som Artia handler med, bør skrive til Artia, Smechy 30, Prague II, Czechoslovakia.

Bytte med utlandet.

Frimerkebytte med utlendinger er omgitt av mange regler. Frimerker blir betraktet like god som valuta, og er ikke tillatt å sende ut av landet uten tillatelse og kontroll. Kun organiserte samlere kan søke om tillatelse til å bytte med utlendinger. Hans navn blir så oppført av departementets tollvesen som fører en fortegnelse over hans byttevirksomhet som er kontrollert. Han kan kun bytte for 300 Kcs. årlig og kan kun sende Czechoslovakias frimerker ut av landet. A. O.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

DRAMENS FILATELIST KLUB

avholdt møte nr. 323 mandag 13. april 1959 på Central Hotell. Formannen, herr Tungesvig, åpnet møtet og ønsket de fremmøtte medlemmer vel møtt. Han refererte en søknad fra Arnt Ruud om opp-takelse i klubben, og herr Ruud ble enstemmig innvotert som nytt medlem og ønsket velkommen i klubben. — Sekretæren leste referat fra forrige møtet. Referatet ble godtatt uten bemerkninger.

Formannen refererte en del innkommen post, som ble lagt ut til gjennomsyn. Han kunne også meddele at klubben hadde mottatt en hyggelig gave, nemlig en del førstedagsbrev av Lincoln 1 og 3 c. jubileumsmerker fra People-To-People Hobbies Committee, Incorporated, New York. Formannen delte ut et førstedagsbrev til hvert av de tilstedeværende medlemmer.

Breda Sørensen overtok så ledelsen av den filatelistiske timen. Han nevnte først at han for en tid siden hadde fått en telefonhenvendelse fra et ikke-medlem av klubben, hvor vedkommende spurte om hvilke publikasjoner som var tilgjengelige for sortering og klassifisering av norske merker, idet spørgeren mente at Norgeskatalogen ikke var tilstrekkelig. Breda Sørensen antok at spørsmålet kanskje også interesserte våre medlemmer, og gjennomgikk de skrifter og bøker som er til rådighet. Han nevnte Norges Frimerker av Justus Andersen og Henrik Detloff, Gottfr. Caspersens bok, Spesialkatalogen over norske poststempler og Platefeil-katalogen, Norgeskatalogen og andre, og henviste til klubbens bibliotek som er meget vel utstyrt med litteratur på dette felt.

Det var for øvrig kommet et forslag til behandling i den lette timen, fra den aktive del av klubben som Breda Sørensen uttrykte det, nemlig fra klubbens formann. Forslaget gikk ut på å gjennomføre en «Kort sagt»-debatt på linje med Kringkastingens programpost av samme navn. Ideen ble straks satt ut i livet, og frk. Larsen, Mandt, Bassøe og Sverre Eriksen ble tatt ut som de fire vise, og de tok plass ved et bord midt i salen. Breda Sørensen anmodet dem om uten forbehold å fremkomme med sine meninger om de saker og ting som ble forelagt dem. Formannens forslag til emner til samtalen var følgende:

1. En mengde norske samlere har Norge og andre nordiske land som samleområde.
 - a) Hva mener man er grunnen til dette?
 - b) Burde man ikke la samlerinteressen gå videre ut?
2. Hva mener man er grunnen til at så mange av klubbens medlemmer sjelden eller aldri er

å se på møtene? Og hva bør klubben/styret gjøre for å få en forandring på dette?

3. Sigarettfabrikker i Sør-Amerika har i henhold til Tub-Frims opplysning funnet på å legge brukte utenlandske frimerker inn i eskene. Kan og bør norske ditto fabrikker gjøre det samme?

Spørsmål 1 a og b ble belyst fra mange sider, idet oppfatningene her var forskjellige. Det ble pekt på at krigens år gjorde det vanskelig å få fatt i utenlandske merker i den utstrekning man ønsket, og at det derfor ble naturlig å samle Norge og øvrige Norden. Det ble også hevdet at med alle varianter i tagging, vannmerker og typer gir det skandinaviske samleområde et så stort arbeidsfelt at det for mange samlere ville være vanskelig å gape høyere. Frk. Larsen og Mandt kunne opplyse at det blant juniorene er helt vanlig med samleområder utenom Norden.

Spørsmål 2 fikk en meget interessant analyse. Eriksen nevnte i sitt første innlegg at han for sin del savnet frimerker og samlinger på møtene. Han mente møtene ville gi større utbytte for medlemmene om det nettopp her ble muligheter for å se og lære først og fremst, og muligheter for bytting og kjøp. Også fra salen kom det flere innlegg som støttet Eriksen i dette. Det ble understreket at møtene var meget bra som de var i dag, men at det utvilsomt ville bli langt større interesse om medlemmene tok med sine samlinger og dubletter til møtene. Det er grunn til å tro at de ca. 70 sjelden møtende medlemmer vil slutte opp om våre medlemsmøter når de blir oppmerksomme på de muligheter som er til stede til å fornye sine samlinger og utvide sine filatelistiske kunnskaper.

Spørsmål 3 ble av gruppen besvart med at de for sin del ikke kunne tilråde frimerker utnyttet som reklame på den måten som spørsmålet var formet. Det vil muligens ikke støte på juridiske vansker, men Tobakkfabrikantenes forening vil neppe godta en slik ordning her.

Breda Sørensen takket deltakerne i debatten og konstaterte at den filatelistiske timen denne gang hadde lagt beslag på nesten to timer. Han anmodet medlemmene om å sende inn forslag til neste møte.

Siste del av møtet var viet et kåseri. Formannen fortalte fra en av sine turer til Syden, Mallorca, Middelhavets perle. Kåseriet var understøttet av vakre lysbilder i farger, og kåsøren rev tilhørerne med i sine fortellinger om folk og land. Det må da også være litt av et ferieparadis med badesteder, severdigheter og den berømte dryppstenhulen ved Porto Christo(?), og etter Tungesvigs uttalelser kan man bo anstendig for kr. 10.00 pr. døgn. Kanskje noen av tilhørerne setter kursen sydover allerede til sommeren? — Tungesvig høstet stor applaus for sitt morsomme kåseri.

23 medlemmer var til stede på dette møtet.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 459 ble holdt i Handelsn Hus tirsdag den 10. mars 1959 kl. 20. 25 medlemmer var til stede, Formannen, Ingolf Nilsen, som med dette ledet sitt første møte, ønsket de fremmøtte velkommen, hvorefter førstesekretæren refererte møtene nr. 457 og 458 samt generalforsamlingen. — Av post var

det kommet innkalling til møte i Nordenfjeldske Filatelistforening samt katalog vedrørende en utstilling i Palermo til høsten og auksjon hos Harmer's våren 1959. 7 tidsskrifter ble anmeldt av bibliotekaren.

Formannen opplyste at styret hadde oppnevnt Sigurd B. Johnsen som auksjonarius og J. I. Hansen som bibliotekar for kommende år. Ingen spesiell festkomité var oppnevnt, men styret vil inntil videre fungere som sådan. Formannen henstilte til medlemmene å skaffe program til juniormøtene, og Erling Knudsen lovet å demonstrere en del av sine samlinger på første møte. Arne J. Hansen takket for mottatte frimerke-gaver til junioravdelingen. Anmodningen herom hadde båret frukt.

Det var en masse objekter til aftenens auksjon, og budene var friske. Brutto-omsetningen ble kr. 83.55.

Aftenens «5 minutter» hadde tittelen «Slik samler jeg frimerker». Herunder demonstrerte Munksgaard, Wirsching og Fallang sine Norges-samlinger, som ble ivrig studert av de tilstedeværende. Samtidig sirkulerte salgslederens utvalgshefter, hvorefter møtet ble hevet ca. kl. 22.30.

Møte nr. 460 den 31. mars 1959 i Handelsn Hus, hvor 17 medlemmer var til stede. Formannen ledet møtet. Førstesekretæren refererte møte nr. 459.

Av post var kommet BFK-nytt samt et brev fra De forente staters informasjonstjeneste vedlagt en gave bestående av 20 førstedagsbrev med de nye President Lincoln-merker. Disse ble straks utdelt til de tilstedeværende. Det var kommet 2 tidsskrifter siden forrige møte, hvorav det ene ble anmeldt av formannen og det andre av bibliotekaren. — Under Eventuelt meddelte Arne J. Hansen at junioravdelingen hadde fått 1000 merker fra Britiske kolonier som gave fra Odd Knudsen.

Aftenens «5 minutter» var denne gang overlatt R. Bessesen, som kåserte om en tur til Portugal hvor han hadde vært på en 6 ukers forretningsreise. Etter kåseriet viste Bessesen ved hjelp av klubbens lysbilledapparat en rekke fotografier og prospektkort fra sin reise og noen av de mennesker han var kommet i kontakt med.

I auksjonarius Johnsen's fravær svingte Berg Thomassen klubba ved auksjonen, som innbrakte kr. 21.75. Salgslederen sendte deretter rundt sine utvalgshefter, inntil møtet sluttet ca. kl. 22.30.

Arne Arnesen.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1449 ble holdt 16. mars 1959 i Oslo Handelsstand under ledelse av I. I. Jacobsen. Det var møtt frem 79 medlemmer. Referat fra forrige møte ble lest opp og godkjent. Sekretæren refererte sirkulære fra Poststyret angående bl. a. dagens nye utgaver, 85 øre Olav og 25 øre Off. sak, og la frem nyheter og bytteønsker.

Møtet ble foreløpig hevet kl. 20, og man gikk over til

Generalforsamlingen.

Etter innstilling fra rådet ble Per Gellein valgt som møtedirigent.

Formannen leste årsberetningen for 1958, som ble godkjent uten kommentarer. Kassereren gjen-

nomgikk regnskapet for 1958, og formannen leste revisores beretning samt rådets uttalelse. Thrap-Meyer gikk inn for kjøp av aksjer i stedet for tapsbringende obligasjoner. Francke ba om en redegjørelse for posten debitorer i status og påtalte at posten møtesirkulærer lå unødig høyt. Diregenten refererte de enkelte debitorer i detalj.

Deretter utspant det seg en diskusjon angående utgivelsen av Norgeskatalogen, der Berntsen, Thune-Larsen, Holtan, Gundersen og Francke uttalte seg for at den må være en bærende faktor i klubbens regnskap, mens Melbye fremholdt at medlemskontingenten skulle saldere regnskapet og at Norgeskatalogen burde utgis på en mer ideell basis. På dirigentens forespørsel erklærte Berntsen at han ville fremsette forslag til generalforsamlingen om hvorvidt katalogen fremtidig skulle utgis på forretningsmessig eller rent ideell basis. Dirigenten sa at forslaget ville bli fremsatt under posten Eventuelt, og foreslo at regnskapet ble godkjent og styret meddelt ansvarsfrihet, hvilket ble gitt.

Dirigenten refererte så styrets forslag til anvendelse av overskuddet. Brecke mente at Utstillings- og Propagandafondet ikke må angripes uten generalforsamlingens samtykke og foreslo at kr. 300.— fra overskuddet ble overført til Utstillings- og Propagandafondet. Dette ble vedtatt enstemmig.

Styrets budsjettforslag for 1959 ble likeledes enstemmig godkjent.

Deretter gikk man over til valg. Som formann for 1959 ble Anders Evensen valgt med 62 stemmer. Styremedlemmer: I. I. Jacobsen, Per Horgen og Leiv A. Brecke. Fru Langeborg foreslo Harold Hvistendahl votert. Brecke og Jacobsen ble valgt for 2 år og Horgen for 1 år. 4 varamenn for 1959: Alf Ellingsen, Bjørn Hansson, Fredrik Kobro og Harold Hvistendahl, ble valgt med akklamasjon. Til revisor ble Ildal gjenvalgt. Til rådsmedlemmer ble følgende valgt: 1959—62: H. E. Matfeld (for Jarle O. Stensdahl). 1959—65: Per Gellein, Jorulf G. Jensen, Dan Thune-Larsen og Arnstein Berntsen. Varamenn 1959—62: Tor Holtan, Bjarne Gundersen og Erling Mathiesen.

Av praktiske grunner ble punkt 8 på dagsordenen behandlet før punkt 7. Horgen leste opp sitt forslag til forenkling av de tidligere oppnevnte komiteer til forvaltning av klubbens midler m. v. Forslaget ble enstemmig vedtatt og bilaget de øvrige saksdokumenter. Dirigenten foreslo at komiteen skulle velges senere på et ordinært møte.

Fornøyelse av fullmakt til styret til avgjørelse av kjøp av fast eiendom ble enstemmig godkjent.

Under post 9, Eventuelt, diskuterte man så Berntsens forslag vedrørende Norgeskatalogens utgivelse, at katalogen skulle utgis på forretningsmessig basis. Forslaget ble satt under avstemning og enstemmig vedtatt.

Tilsynsmenn for juniorene, Omar Eliassen og Middelthun-Moe, ble gjenvalgt.

Dirigenten erklærte deretter generalforsamlingen for avsluttet og overrakte så formannsklubben til Anders Evensen. Den nye formann takket for tilliten og uttrykte håpet om at det ville lykkes det nye styre å lede klubben til medlemmenes tilfredshet, og hevet møtet kl. 22.15.

Per Horgen. Harold Hvistendahl.

Møte nr. 1450 ble holdt 6. april 1959 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen. Det var møtt frem 80 medlemmer og 8 gjester. Referat fra forrige møte og generalforsamlingen ble lest opp og godkjent. Sekretæren la frem nyheter og bytteønsker.

Formannen refererte fra siste styremøte. Det nye styres sammensetning blir slik: Anders Evensen, formann, I. I. Jacobsen, viseformann, Per Widerøe, sekretær, Leiv A. Brecke, styrets referent, Per Horgen, møtereferent sammen med 1ste varamann H. Hvistendahl. Kasserer er Axel Holst og bibliotekar W. Ulleberg.

Videre overbrakte formannen hilsen fra Lange-sund Filatelistklubb, som nå er innmeldt i forbundet, og opplyste følgende: Katalogkomité for ny Norgeskatalog skal heretter utnevnes umiddelbart etter at katalogen er sendt ut. Fra det polske filatelistforbund var det kommet innbydelse til den internasjonale frimerkeutstilling «BAL-TEX 1», Gdansk, 1959. OFK skal stå for arrangementet av forbundets landsmøte i Oslo 23. og 24. mai i år. Styret arbeider med klubbens 75-årsjubileum i 1961, og det er meningen å arrangere en utstilling i Oslo, med deltakelse begrenset til norske samlere. Brev fra Hans Rode angående «Klosterfrimerket» og norsk frimerkepolitikk ble lest opp.

Formannen ga deretter ordet til aftenens gjest, konsulent Einar Døving i Poststyret, som fortalte om «Verdenspostforeningen og dens virksomhet».

Thrap-Meyer kom tilbake til sitt innlegg på generalforsamlingen og refererte en artikkel om et svensk forsikringsselskap som søkte om å få plasere sine verdier i aksjer.

Francke påtalte at filatelistiske kjedebrev var en uskikk som man burde ta avstand fra og ikke ta med i forbindelse med bytteønsker.

Møtet hevet kl. 21.15.

Møte nr. 1451 ble holdt 20. april 1959 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Anders Evensen. Det var møtt frem 95 medlemmer og 2 gjester. Formannen lyste fred over minnet til to medlemmer som var avgått ved døden: Nr. 380 agent Sigurd Smith-Olsen, Trondheim, og nr. 348 fru Betzy Tørjesen, Oslo. Referat fra siste møte ble lest opp og godkjent. Det ble opptatt et nytt medlem: Nr. 683 fabrikant Marshall Thollefsen, Slattum, og to søkere ble anmeldt til opptakelse. Sekretæren la som vanlig frem nyheter og bytteønsker.

Formannen refererte hilsen fra Lindquist, New York, med utklipp fra et nr. av bladet «Stamps», hvor siste Norgeskatalog var rosende omtalt.

Deretter gikk man over til aftenens hovedpost, Bjarne Grøntvedts kåseri: «Inntrykk fra Afrika», som foruten å være interessant, ble fremført på en meget underholdende måte, og ble belønnet med kraftig bifall.

Under posten Eventuelt gjentok Thrap-Meyer sin anti-inflasjonsskampanje og refererte nye meldinger fra utlandet, hvor forskjellige institusjoner i stigende grad gikk over til å plasere sine midler i aksjer.

Fru Langeborg bemerket at klubbens styre ikke var representert ved fru Betzy Tørjesens begravelse. Formannen beklaget dette og uttalte at han selv hadde vært bortreist på den tid.

Møtet ble hevet kl. 21.15.

Møte nr. 1452 ble holdt 4. mai 1959 i Oslo Handelsstand under ledelse av viseformannen. I. I. Jacobsen. Det var møtt frem 78 medlemmer og 4 gjester. — Referat fra forrige møte ble lest opp og godkjent. To nye medlemmer ble opptatt. Fungerende formann refererte annonse fra Postmuseet om særutstilling av frimerker fra Sovjet-Samveldet. Sekretæren la frem nyheter og bytteønsker.

Brecke viste til artikkel i Tidsskriftet nr. 3/59 hvor Østerrike påstås å være verdens eldste frimerkeutgiver fra 1839. Forbundet har fått sirkulære fra FIP som betegner merket som falsk, idet det dreier seg om et håndmalt merke som antagelig er etterstempelt.

Widerøe refererte kopi av brev til Tidsskriftet fra Troms Filatelistklubb, som bemerker at OFK bruker frankeringsstempel på sine møtesirkulærer. Videre OFK's svar, som gikk ut på at man på denne måten har spart 2 øre pr. brev til det store antall som sendes ut hver gang. Det hadde imidlertid nå ordnet seg slik at sirkulærene heretter blir frankert med frimerker uten tillegg i prisen.

Så gikk man over til programposten: «Filatelistisk Cocktail — De vitebegjærlige spør og de lærde svarer» ved Per Horgen, som åpnet med selv å stille det første spørsmål: Hvordan fjerner man gummien på merker fra Brasil uten å ødelegge merkene? Nickelsen og Lundstrøm mente at det var brukt en spesiell sort gummi som ikke skal trekke vann, på grunn av det fuktige klima, men kunne ellers ikke angi noen metode.

Brecke spurte hvordan man best kunne konstatere kritt papir på eldre merker fra Østerrike og Portugal. Berntsen, Jacobsen og Solheim uttalte seg, og det fremgikk at kritt papir er hårdere og glattere å ta på og at det under kvartslampe gir et lysere skjær. Man kan også bruke en spesiell blyant med sølvstift.

Thrap-Meyer spurte om man ikke kunne ta med de private firmaers gjennomhullinger i Norgeskatalogens oppgave over gjennomhullinger. Etter innlegg fra Gellein, Jacobsen og Widerøe ble man enig om at det ville være gunstig å ta med de man kjente foreløpig, og så utbygge oppgaven ettersom nye opplysninger kom inn.

Petersen spurte om engelske merker med gjennomhulling. Thrap-Meyer, Gundersen og Holst deltok i det følgende ordskifte, og det kom frem at disse merkene anses som nesten verdiløse i en vanlig samling, men at man måtte kunne samle dem for seg.

Kobro spurte om det fins noen norm for stempeling av motivmerker, og hvordan frimerker ellers skal stemples. Her var det delte meninger hos de mange som deltok i diskusjonen om dette emne. Berntsen, Brecke, Graham, Thrap-Meyer, Solheim, Gundersen og Strømme var med. Det ble godtgjort at forbundets stemplingsvignetter angir stempeling midt på merket. Når det gjelder motivsamlinger, går FIP's regler ut på lett stempeling, og på internasjonale utstillinger vil stemplet og ustemplet blandet ikke bli godtatt. Thrap-Meyer foreslo at klubben burde ha en intern konkurranse om de 25 vakrest stemplede merker etter 1950.

Et medlem spurte hvor man kunne få norske billedmerker i kilovare. Lundstrøm anbefalte å søke utenbys, eksempelvis Harstad.

Petersen spurte om hvor man får konstatert om gode, eldre merker fra f. eks. Japan og Sør-

Amerika er ekte. Thrap-Meyer viste til H. E. Wingfield, London, som gir ekspertise på slike merker.

Kobros spørsmål om klubben disponerte en kvartslampe, ble besvart av Horgen, som kunne fortelle at det var kvartslampe på klubbbaftenene og på biblioteket i Holtegaten 16.

Rebolledo ville vite om det var noen mulighet for å skille postfriske merker som hadde klebet seg sammen. Etter innlegg fra Jacobsen og Thrap-Meyer som gikk ut på at man kunne bruke damp, men at dette ødela gummien, anbefalte Lundstrøm å fryse av merkene i isboks. Han hadde selv med hell forsøkt denne metode.

Andersen spurte om man hadde en fortegnelse over eksperter her. Av Berntsens svar fremgikk at forbundets ekspertkomité oppnevnte eksperter etter søknad, og at FIP ellers hadde fortegnelse over eksperter.

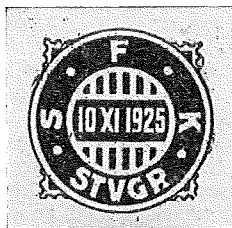
Kobro ville vite om man innen klubben hadde folk som kunne avgjøre om et merke var ekte. Innlegg fra Petersen, Horgen, Berntsen og Jacobsen godtgjorde at det var vanlig praksis å spørre folk man trodde kjente til vedkommende merker, men at det var av liten verdi å få en slik ugarantert uttalelse.

Horgen takket så for interessen og håpet at man hadde hatt utbytte av spørretimen, og annonserte samtidig årets sommermøte, som skal finne sted tirsdag 9. juni på Trollvasshytta ved Lillevann.

Møtet ble så hevet kl. 21.30.

Harold Hvistendahl.

STAVANGER FILATELIST-KLUBB

Møte nr. 572 den 24. februar ble holdt på Victoria Hotel. Til stede var 16 medlemmer. - Formannen, Bernt C. Middelthun, åpnet møtet og ønsket velkommen. Medlemsfortegnelsen for 1959 ble utdelt. Denne er blitt omredigert, idet fortegnelsen nå er oppdelt i Stavanger og nærmeste omegn, utenbys, samt hovedmedlem i annen forbundsklubb. Dertil junioravdelingens fortegnelse.

Svar på forbundets skrivelse angående landsmøte var blitt utarbeidet av formannen, som refererte svaret. Ingen hadde noe å innvende, og skrevet blir sendt forbundet.

Fra den danske avisen «Politiken» refererte formannen et intervju med den danske postsjefen. Intervjuet var interessant og humorfylt.

Etter møtet ble bytteheftene fremlagt. Noen få nye hefter var innlevert.

Møte nr. 573 den 10. mars ble holdt på Victoria Hotel. Til stede var 18 medlemmer. Formannen, Bernt C. Middelthun, åpnet møtet og ønsket velkommen. Hr. Andreas Bryne søkte om opptakelse og ble anbefalt opptatt. Fra Oslo Filatelistklubb forelå regnskap.

Formannen orienterte så om Knudsen- og Centraltrykkeri-utgavene, samtidig som han demonstrerte et utvalg, og i første rekke om identifisering av hvert merke. Summa summarum: Det behøver ikke være trist å stille med disse antikvatypene. Formannen anbefalte de som hadde en del merker, å se på dem.

Etter møtet ble bytteheftene lagt frem.

Møte nr. 574 den 14. april ble holdt på Victoria Hotel. Til stede var 17 medlemmer og 2 gjester. Formannen, Bernt C. Middelthon, åpnet møtet og ønsket gjestene, hr. Gabriel Aga og sønn, velkommen til møtet. — Fra forbundet var kommet sirkulære. Landsmøte og representantskapsmøte vil bli holdt 23.—24. mai i år. Bergens Filatelist-Klub har hatt årsmøte og sendt beretning og regnskap. Kontingenten der er kr. 30.00 for heltbetalende og kr. 20.00 for halvtbetalende. Formannen skulle undersøke om andre klubbers kontingent. Fra en svensk samler i Göteborg var kommet brev med forespørsel om frimerkebytte. Fra «United States Information Service» mottok klubben et pent antall førstedagskonvolutter med frimerke av Abraham Lincoln i anledning av 150-årsdagen. Junioravdelingen hadde fått et passende antall, og resten ble fordelt blant de tilstedeværende. Fra «Politiken» refererte formannen om et nytt frimerke som blir utgitt i Danmark i anledning av Den danske Ballet- og Musik-Festival.

Formannen ga så ordet til vårt medlem Lindeland, som kåserte om Madagaskar. Denne store øya var kommet sterkt i forgrunnen i den siste tiden. Lindeland, som hadde tilbrakt mange år der som misjonær og hadde et inngående kjennskap til øya, fortalte om geografi, klima, folk og religion, samt personlige opplevelser. Formannen takket Lindeland for det meget interessante foredraget.

Til slutt refererte formannen en artikkel av dr. Justus Anderssen i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift fra 1915 om de norske misjonsmerkene. Formannens samling av disse merker ble samtidig demonstrert.

Thorbjørn Thoresen, sekr.

ØRSTA FILATELISTKLUBB

Helt møte 13 februar kl. 18 for juniors på Central. Det kom 7 stk., og hr. Sveen og K. Straume var tilstades. Hr. Sveen fortsette med den lærerike orienteringa, og det kom litt på spørsmål og svar. Sveen syntte fram si rike Islandsamling, som vekte stor interesse. Ogso denne gong fekk alle tiletla ved lutdraging sin nevefull med gode merkje. Gilde hefter låg framme, og det vart mykje sal. Klubbformannen, K. Straume, minte om at dei måtte ha med møtebok for laget.

Kl. 20 slutta dette møte, då sjølve *klubbmedlemmerne* var komne. Det vart eit rikt og interessant møte. Lensmann Skodje gav 14 fine Israelsmerkje til utlutinga for kassa. Fru Anna Nørve fekk tilslaget for kr. 3.60 og K. Straume for kr. 3.50. Hr. Sveen tok på seg å få i dei tilbodne 3 Nordkappserier for 4 medlemmer. Som vanleg vart det stort kjøp frå S. Sveens framlagte samlingar. Møtet slutta kl. 23.

Årsmøte vart halde fredag 13. mars — innbedne som gjestar hjå hr. Sveen og frue. Val: Styremedlemmerne vart alle attvalde ved akklamasjon. Mest alle møtte fram til ein hugnaleg kveld i den gilde heimen. Kassa vart framlagd og hade i bank kr. 237.03 og i vekslepengar kr. 13.72. Dei ved hr. Sveen tinga Nordkappsmerkja var komne. Fru Sveen baud so inn til festlegt dekt bord, og etter maten vart «Ja, vi elsker» sunge. Då fyre og etter vart mykje sal og kjøp av gode framlagde merkje. Kl. 23 steig so formannen fram og takka hjarteleg hr. Sveen og frue for ein hyggjeleg kveld.

28. mars var 60-årsdagen til vårt verdfulle medlem gjenom alle år, hr. lensmann Gustav Skodje. Formannen, K. Straume, overgav frå klubben med varme ord ei adresse, teikna og oppsett med ymse frimerkje som krans ikring av hr. Sveen. Det hausta stor lukka.

16. april hade me atter juniorane samle etter deira eige ynskje, og 11 møtte fram. Det vart leida av S. Sveen. Klubbformannen, K. Straume, var tilstades i byrjinga, men laut gå etter ei stund for bussa si skuld. Hr. Sveen hade denne gong fått mykje nye hefter, og dei fekk god avsetnad. Det er gilt å sjå at fleire av dei unge hev sett seg som mål å samla Noreg for det fyrste. Alle er sterktinteresserte, og det lovar godt for framtida. Det var gjort frimerkjekonkurranse, og det vekte jubel. Samkoma vart slutt kl. 20.

K. Str.

Forfalskninger av «V»-overtrykk.

I anledning av de omtalte forfalskninger av «V»-merker i siste nummer av Norsk Filatelistisk Tidsskrift, tillater jeg meg å komme med en opplysning angående ytterligere forfalskninger av de med «V» overtrykte merker.

Min venn Jan Dekker er i besittelse av flere ulike eksemplarer av disse, dessverre er han ikke i besittelse av hele seriene. Av 25 øre verdien, uten vannmerke, har han dog 2 eksemplarer, hvorav det ene medfølger med vennlig anmodning om å ville stille dette til disposisjon for Forbundets falskneri-samling.

Ved første øyekast oppdager man straks at det er nyttet en ganske annen trykksverte enn den som ble nyttet hjemme i Norge. På grunn av at trykksverten som er brukt til disse forfalskningene, antagelig har vært meget tykkere og fetere enn den opprinnelige i Norge, har på dette merket trykksverten flytt ut, med den direkte følge at man kan fastslå at på enkelte steder er «V»-en tykkere enn på de norske merker, og ytterligere kan man oppdage svarte linjer på yttersidene av overtrykket. Da vi ikke har studert de andre forfalskningene som Dekker er i besittelse av, gjelder ovennevnte bare for det vedlagte merke, og det er ikke utelukket at de øvrige forfalskningene viser andre avvikelser. De stammer dog fra én og samme kilde.

Uten å vite noe bestemt, er vi av den oppfatning at falskneriene er laget i Belgia i den hensikt å få flere ulike norske merker til frimerkepakker inneholdende norske merker.

Ved nøyaktig gransking under forstørrelsesglasset vil man kunne fastslå at overtrykket er anbrakt på *brukte merker*.

Amons (Zaandam).

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

**EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET**

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor:

SKIPPERGATEN 38 – 40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

Herr dr. Per Gellein,
Holmenkollvn. 10,
S m e s t a d .

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

— oktober 1958 —

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening

til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 1.00 + porto 20 øre.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. - Innkjøpsliste (desbr. 1958) over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot 60 øre i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dahls gate 53 B, Oslo. Telef. 55 12 25.
Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.
Pakker fra alle land.

Albums - Kataloger - Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning
Universitetsgaten 11 - Oslo

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening

NYHETER

fra hele verden får De billig og sikkert ved å tegne et abonnement hos meg. Har nyhetstjeneste for Europa, FN, USA, Israel m. v. som har bestått i 20 år. — Be om en prøvesending — den kommer omgående.

ERIC KARLSSON

Leksand, postboks 15 (tlf. 11549), Sverige.

Forbundets postgirokonto er:
692 68

Forhåndsmelding

De nye ZUMSTEIN katalager 1960

EUROPA - 43. utgave. Innhold: Samtlige europeiske frimerker og de europeiske lands frimerker v/ utenlandske postkontorer samt de tidligere tyske koloniers utgaver. Hellerrets innbinding, ca. 120 000 prisangivelser, over 18 500 avbildninger og ca. 1500 tekstsider. Pris Sv.Frc.

18.50. Med register: Sv.Frc. 20.00. Porto: Sv.Frc. 2.00. — Kommer 2. september.

SVEITS/LIECHTENSTEIN. Den markerte forhøyelse av opplaget i år beviser den stadig stigende popularitet som denne katalog har skaffet seg. Da den har et praktisk format og er lett, kan den med letthet stikkes i lommen. Oversiktlig katalogisering og vel avbalanserte priser. Pris bare: Sv.Frc. 1.20, porto inklusive. — Kommer 21. august.

Å få gjennom Deres frimerke- eller bokhandler, eller direkte fra forlaget — *filatelistisk frankert.*

ZUMSTEIN & CIE.

Inneh. Hertsch & Co.

BERN 2 - POSTBOKS 1291 - SVEITS

Huller i Samlingen?

Send mig Deres Mancoliste og jeg hjælper Dem gerne med de Mærker, der mangler. Nu er der bedst Tid til omhyggelig Betjening, og De faar Tilbud uden Købetvang.

Skriv til ELOF NIELSEN — Vejlevej 32, Horsens, Danmark.

PROF. JOHANN HORVATH,

Tarnok — Ligetvaros,

søker å korrespondere med frimerkesamlere fra hele verden. Kan korrespondere på tysk, engelsk og latin.

Norgeskatalogen 1959, 16. utgave, koster rikt illustrert. — Nytt av året en helsides kr. 10.00 (trykksakporto 90 øre). 114 sider, farveplansje som gjengir 30 forskj. blåfarver. — Katalogen fås hos frimerkehandlerne, bokhandlere eller ved bestilling til bladets redaksjon (postboks 875, Oslo).